

Naš tednik

kulturno - politično glasilo

Koroška

svetovnih in domačih dogodkov

Mislite na Vaš božični nakup!

Igrače v največji izbiri!

Vljudna in pozorna postrežba

Grüner

Celovec - Klagenfurt, Burggasse

3. leto / številka 47

V Celovcu, dne 21. novembra 1951

Cena 70 grošev

Dr. Jožko Tischler:

Kmetje

Za 25. november ste se kmetje južnega dela dežele združili v „Kmečki gospodarski zvezi“. Gospodarske prilike, skrb za vaše kmetije in slovenske domove je bila tista gonilna sila, ki je narekovala to pot. To je pot skupnega truda in skupnega dela za isti cilj.

„Kmečka gospodarska zveza“ je več kakor volilna oblika. „Kmečka gospodarska zveza“ je izraz spoznanja, da kmetijstvo ni polje za komunistične ali socialistične pozikuse, čeprav kmetijstvo v celoti stremi za gospodarskim napredkom. Brez gospodarskega napredka je kmetijstvo obsojeno na smrt. Ta gospodarski napredek pa mora po svoji zamisli in osnovi izvirati iz gospodarskih izkušenj kmetijstva samega in mora najti močno oporo v državi in vseh pristojnih državnih ustanovah.

„Kmečka gospodarska zveza“ je nadalje izraz tesne povezanosti kmeta z njegovim zemljo, katera je narod redila in dajala vsako leto novega življenja. Razume se, da kmet ni edini del naroda, je pa najmočnejši in najvažnejši steber vsakega naroda, steber, iz katerega se narod obnavlja. To je istotako neizpodbitno dejstvo. Pri nas koroških Slovencev pa to še dvakrat drži.

„Kmečka gospodarska zveza“ je tudi vidni izraz, da nismo slepi za vse dogajanje okoli nas, doma in preko naših meja. Gospodarski razvoj se ne odigrava v brezračnem prostoru, marveč v kruti vsakdanji realnosti.

Skupna skrb vas druži pri delu, ob skupni mizi se zbirajo vaše družine, ista božja roka čuva nad vami, nad vašim delom in vašimi družinami. Tudi to izraža vaša skupna organizacija, „Kmečka gospodarska zveza“.

Ko usmerjamo s skupnim delom in skupnim naporom pot v bodočnost, ne glejmo nazaj. Pogled naj bo obrnjen naprej! Življenje posameznika in življenje celote ne dopušta zastojanja, marveč terja nujno tudi vidnega izraza v skrbi za gospodarski obstoj posameznika in celote.

Opora v tej gospodarski skrbi bo za naprej „Kmečka gospodarska zveza“, ki bo na volitvah 25. novembra našla potrdilo svojih volivcev. Mandatarji „Kmečke gospodarske zveze“ bodo dobili 25. novembra poverjeno nalogo, da zastavijo vse svoje sile za gospodarski napredek kmetijstva v južnem delu naše dežele. Trdo bo to delo, Vztrajnost in nesebičnost bo to delo zahtevalo od vsakega posameznega nositelja narodove volje.

Naj se nobeden ne izmika poverjeni mu nalogi, ker le v tem slučaju smemo računati, da bo mogoče prebiti led, ki je dosedaj oviral dotok potrebne gospodarske pomoči tudi v južni del dežele. Doseči v vseh kmetijskih ustanovah isto skrb za južni del, kakor ga je do sedaj užival samo severni del naše dežele, to bo prva in največja skrb zastopnikov v deželni in v vseh okrajnih zbornicah. Občinski kmečki odbori pa bodo imeli pretežno nalogo, da v okviru občine skrbijo za enakomerno razdelitev gospodarskih bremen in za enako pospeševanje vsega kmetijstva. Skrb mandatarjev bo, da bodo pomagali posameznikom pri sestavljanju vlog, da bodo pri nadrejenih zborničnih ustanovah te vloge tudi zasledovali in izsilili njih ugodno rešitev. „Kmečka gospodarska zveza“ pa bo z vsem svojim aparatom stala tako posameznikom kakor tudi mandatarjem na razpolago, da tako pomaga enim kakor drugim pri iskanju pravice in gospodarske pomoči.

Le tedaj, če bo „Kmečka gospodarska zveza“ res tudi po volitvah ostala celota, bo mogla vršiti nalogo, katero si je zadela in katero ji bodo poverili volivci dne 25. novembra 1951.

Vsi pa, ki smo iz kmečke hiše prišli in

Vsi na volišče!

Kmetje, kmečki najemniki in užitarji!

V nedeljo bomo po svoji volji in svojem prepričanju z glasovnico v roki dajali svojim zastopnikom v roke polnomočje, da nas zastopajo, da branijo naše koristi in da se borijo za enakopravnost naših krajev s severnim nemškimi delom dežele.

Pri volitvah v nedeljo imamo v svojih rokah, da doprinesemo k odpravi strankarske razcepljenosti po naših vaseh, ki samo škoduje našim skupnim interesom. Nočemo več, da bi naše vasi dajale samo glasove, zastopnike v Kmetijski zbornici in okrajnih kmečkih zbornicah pa bi dobili z glasovi naših vasi kraji severnega dela dežele.

Šest let samovlade nemške gospode v Kmetijski zbornici nam je prizadejalo ogromno gospodarsko škodo. Neovrgljivi dokazi dajejo poročilo o vseh krivicah nad našimi kraji. Nobeden izmed poslancev deželnega zbora, nobeden od kandidatov Kärntner Bauernbunda, Unabhängige Bauernschaft in Kärntner Arbeitsbauernbunda ni pri razpravi o razdeljevanju pomoči po Kmetijski zbornici niti z besedo omenil vseh krivic in vse škode nad nami in nobeden ni zahteval naše enakopravnosti.

Zato jim ne verjemite, če v teh dneh po zborovanjih prihajajo s sladkimi besedami in lepimi obljubami. Dosedanja dejanja in odnosi do naših krajev ter sestava njihovih kandidatnih list povedo, da bi se vsak kmet naših krajev urezal v svoje meso, če bi jim za nadaljnjih pet let zaupal zastopanje svojih interesov in delitev pomoči.

Popolni nesmisel pa bi bil stati pri volitvah ob strani. Ne iti na volišče pomeni si prav tako odrezati šibo, ki nas bo tepla, ne iti na volišče je torej isto kakor voliti napačno. Vsak neoddan glas pomaga sedanjim mogotcem v Kmetijski zbornici.

Kmetje, kmečki najemniki in užitarji!

V nedeljo, dne 25. novembra vsi na volišče in vsi svoj glas za moče iz naše srede, za kandidate „Kmečke gospodarske zveze“!

Volilni odbor

Jugoslovansko-italijanska vojaška zveza

V italijanskem mestu Milano izhaja tednik „L'Europeo“, ki prinaša v eni zadnjih številok zelo zanimivo vest:

„Dne 3. novembra je bil na gradu Klesheim blizu Salzburga sestanek jugoslovanskih in italijanskih vojaških osebnosti. Sestanek so se udeležili tudi vojaški zastopniki Atlantske zveze. Namen sestanka je bil predvsem sklenitev vojaške pogodbe med Jugoslavijo in Italijo.

Skupno se je udeležilo tega sestanka šest zastopstev, ki so štela skupaj 16 oseb. Med tema so bili 4 Jugoslovani, 3 Italijani, nadalje častniki iz glavnega stana generala Eisenhowerja, iz glavnega stana poveljnika južnega odseka atlantskih sil (admiral Carney v Neaplu), ter nadalje zastopniki obrambnih ministrstev Velike Britanije, Francije in Grčije.“

Po mišljenju dopisnika lista „L'Europeo“ je bil na tem sestanku dosežen sporazum o sklenitvi vojaške pogodbe med Jugoslavijo in Italijo. Nadalje pa naj bi sledila še politična pogajanja med Italijo in Jugoslavijo. Kot prva v tej vrsti prijateljskih razgovorov bodo pogajanja o rešitvi tržaškega vprašanja. Ta pogajanja pričakujejo že te dni.

Padška nižina pod vodo

Glavna italijanska reka je Pad, ki teče v dolžini 650 km skozi vso severno Italijo in dobiva od svojih pritokov iz Alp velike množine vode. Ker je padec reke le malenkosten, je struga plitva in na obeh straneh reke varujejo nasipi, da voda ne preplavi okolice.

Zaradi velikega deževja v Osrednjih in Zahodnih Alpah so vse reke Gornje Italije v zadnjem tednu nenadoma narasle in silne množine vode so se izlivala v Pad. Ta ni mogel požirati vsega vodovja, ki je prepoznano trdo delo svojih staršev in svojih bratov in sestra, bomo pomagali in pri tem ne bomo štedili svojih moči. Kdor bo več delal, bo z delom tudi več odločeval.

V nedeljo, 25. novembra, vsi na volitve! Potem pa vsi na delo, delo je izraz življenja, živeti pa hočemo vsi, radi tega bomo tudi vsi delali.

Sovjetska zveza ugovorja

V nedeljo, dne 18. novembra, je izročil, namestnik sovjetskega zunanjega ministra, Andrej Gromiko, veleposlanikom Združenih držav, Velike Britanije in Francije v Moskvi posebno noto, v kateri protestira Sovjetska zveza proti politiki delitve Svobodnega tržaškega območja med Jugoslavijo in Italijo. Nadalje zahteva Sovjetska zveza v tej noti izpolnitev določil italijanske mirovne pogodbe in imenovanje guvernerja za Svobodno tržaško ozemlje.

Sovjetska nota tudi očita, da so Združene države in Velika Britanija spremenile Trst v vojno in mornariško oporišče, ki naj igra važno vlogo pri njih napadalnih namenih.

Na to noto so že odgovorile vlade Združenih držav, Velike Britanije in Francije s posebno noto, v kateri zavračajo očitke. Istočasno pa poudarjajo te vlade, da je samo vlada Sovjetske zveze kriva, ako doslej še ni bilo mogoče doseči izvršitve določil italijanske mirovne pogodbe glede Trsta.

Jugoslovanski listi poudarjajo v tej zvezi, da ima sovjetska nota edini namen preprečiti prijateljski sporazum glede rešitve tržaškega vprašanja med Jugoslavijo in Italijo.

stopilo bregove in nastala je povodenj, kakor je v Severni Italiji še ne pomnijo.

Prizadeti so zlasti kraji naprej od mesta Rovigo in Ferrare pa proti izlivu Pada v Jadransko morje.

Približno 100 km pred izlivom v Jadransko morje teče kakih 40 km severno od Pada vzporedno z njim reka Adiča. Tudi vodovje te reke je silno naraslo, prestopilo je bregove in končno se je kakih 20 km pred izlivom obeh rek v Jadransko morje združilo vodovje obeh rek in vse ozemlje med obema rekama je eno samo veliko jezero. Vsa mesta in vasi na tem ozemlju pa so preplavljena in voda stoji v mestih in vaseh po tri metre visoko.

Skupna škoda, ki je doslej nastala, cenijo na okroglo 200 milijard italijanskih lir (okrog 10 milijard šilingov), škoda pa še vedno narašča. — V sled teh velikih povodnj je doslej ugotovljeno, da je izginilo v valovih in utonilo vsaj 200 ljudi, konč-

Vsem našim bralcem!

Današnja številka „Našega tednika“ je posvečena našim izseljencem po vsem svetu. — Zaradi obilice materiala, ki smo ga za to številko dobili, je možalo mnogo član- kov izostati, pridejo pa na vrsto v prihodnjih številkah. Na to opozarjamo zlasti vse slovenske izseljence širom sveta.

Uredništvo

KRATKE VESTI

Vihar z nevihto je prejšnji teden divjal nad boroveljskim sodnim okrajem in je prizadejal veliko škodo na poslopih in na drevju. — V sled naraslega vodovja je v sosednjem kapelskem okraju razdrt most na obirski cesti proti Železni Kapli in je vsak vozni promet na tej cesti ukinjen. Poškodovana pa je močno tudi cesta skozi Korške peči.

Letošnje božične počitnice bodo na vseh avstrijskih šolah od 22. decembra 1951 do 7. januarja 1952. Odpadle pa bodo v letošnjem šolskem letu semestralne počitnice.

Kakor poročajo iz Moskve, je tam nastopila huda zima s snežnimi viharji. Namerili so 18 stopinj mraza. Iz Švedske poročajo, da je bilo tam mraza nad 30 stopinj. Na splošno prorokujejo letos tudi pri nas hudo zimo.

V Združenih državah je zavezil ekspresni vlak s polno brzino v drugi ekspresni vlak, ki je stal na progi. Vlakovodja zaradi snežnih viharjev ni videl vlaka pred seboj. Mrtvih je 21 oseb.

Na Francoskem se je ponesrečilo ameriško prevozno letalo, ki se je pri nesreči popolnoma razbilo. Mrtvih je bilo 34 mož posadke.

Maršal Tito in ameriški poslanik v Jugoslaviji sta podpisala v Beogradu pogodbo o dobavi orožja Združenih držav Jugoslaviji.

Pri protivohunskem procesu v Sofiji na Bolgarskem jih je bilo obsojenih osem (med temi tri ženske) na smrt, 21 pa na zaporno kazen od 5 do 20 let. Vsi so bili obdolženi, da so delali proti komunistični vladavini na Bolgarskem in da so delovali za neko zapadno velesilo (Združene države ameriške).

Carinske oblasti v antverpenskem pristanišču v Belgiji so zaplenile na krovu neke ameriške ladje 22 kg vtihotapljenega zlata.

Japonski cesar Hirohito je podpisal japonsko mirovno pogodbo in vzajemno varnostno pogodbo med Japonsko in Združenimi državami.

V Avstraliji je v velikih požarih, ki so nastali na obširnih pašnikih, zgorelo nad 25.000 ovc. Ognjeni valji v širini do 60 km so uničili velike površine pašnikov.

Evropski svet, ki je zboroval v Strassburgu od 5. do 17. novembra, je sklenil predlagati, naj bi vse države pristale na to, da bi za potovanja v zapadno-evropske države ne bil več potreben vizum v potnem listu.

Odstopil je norveški ministrski predsednik Einer Greghardsen. Novi ministrski predsednik je Oskar Torp, ki je bil doslej predsednik socialistične skupine poslancev v norveški poslanski zbornici.

no število pa bo mogoče ugotoviti šele, ko vodovje upade. Približno 200.000 ljudi je v poplavljenem ozemlju brez strehe in begunci iz poplavljenih in ogroženih krajev bežijo proti severu, predvsem proti Padovi.

Pod vodo je okrog 8.000 hiš, poginilo je gotovo okrog 25.000 glav živine in poplavljen površina meri preko 100.000 ha.

Politični teden

Po svetu ...

V Parizu se nadaljuje zasedanje glavne skupščine Organizacije združenih narodov. Višinski je imel svoj drugi govor, ki ni bil tako oster kot prvi.

Francoski zunanji minister Schuman je predlagal sestanek štirih in pozval Sovjetsko zvezo, naj odstrani „železno zaveso“.

Zapadno časopisje ocenjuje, da obstajajo sedaj boljši izgledi na izgladitev sporov med Zapadom in Vzhodom kot so obstojali leta 1948 na isti skupščini prav tako v Parizu in v palači Chaillot.

Francoska vlada izjavlja, da ne bo mogla doprinesiti velikih stroškov, katere ji predpisuje oborožitveni program Atlantske zveze.

V Egiptu so proglasili „sveto vojno“ proti Angležem. Razen posameznih spopadov ni bilo še hujšega.

Amerika in Jugoslavija sta sklenili pogodbo o medsebojni vojaški pomoči.

Na Koreji so komunisti po zatrevanju višjega ameriškega častnika postrelili 5000 ameriških ujetnikov. Vesti pa glavni stan UNO ni potrdil.

In zdaj nekaj podrobnosti o vsem tem:

Višinskega govor in odmev nanj

Govoril je eno uro in pol in v njegovih izjavah so izostale razne označke kot „vojni hujskači“ itd. Iz mnogih stavkov njegovih izjav sklepajo nekateri, da je mogoče sklepati na pomirljivejši zadržanosti sovjetske politike. Pozval je Ameriko, naj pristane na popolno prepoved atomskega orožja, nadalje je rekel, da ima Amerika

prej — bi Franciji prihranil težke izdatke za oboroževanje. V drugih točkah svojega govora se je Schuman zavzel tudi za Ache-sonov predlog o proučitvi možnosti za splošne nemške volitve in pa za sklenitev mirovne pogodbe z Avstrijo.

Kdaj naj bi prišlo do sporazuma s Sovjetsko zvezo?

„Kadar bomo tako močni, da se nam sploh ne bo treba bati tudi neposrednega napada od komunističnih držav“, je ameriško stališče. Iz tega vidika je treba gledati na pospešeno oboroževanje Amerike in njenih zaveznic. „Mir je nedeljiv in proti morebitnemu napadalcu je treba skupno in povsod nastopiti“, to je tudi bilo sklenjeno v Atlantski izjavi.

Vojaška pogodba Amerike z Jugoslavijo, po kateri bo Amerika Jugoslavijo oborožila in ji gospodarsko pomagala, da bi se ta mogla uspešno braniti v slučaju napada držav kominforma, spada prav tako v ves ta smisel. V okviru obrambnega sistema, katerega gradi v Evropi Amerika, je tudi razumeti razne izjave, kakršna je bila izjava podpredsednika vlade Jugoslavije, Moše Pijade, da Jugoslavija priznava mejo na Karavankah. V srednje in vzhodno-evropskem prostoru ameriške vojaško-strategične in politične koncepcije pač ni mogoče trpeti zaveznikov, ki imajo iste zunanje-politične skrbi in si naj bi meja ne priznavali. S prestopom Jugoslavije na Zapad so pač ostala nerešena nekatera vprašanja, ki zdaj potrebujejo svoje rešitve. Med temi sta posebno važni odnos Jugoslavije do Grčije in pa Trst. Skoraj ne-

... in pri nas v Avstriji

Notranjepolitični dogodki pri nas se še vedno vrtijo okoli nerešenih vprašanj, kot smo jih omenili zadnjič. Vprašanje cen še ni urejeno, OeVP in SPOe se še vedno trudita zvaliti krivdo za razne „škandale“ druga na drugo, ne da bi se posrečilo eni, da bi se pri tem popolnoma znebila madežev.

V debati o proračunu za bodoče leto so prišli do besede vsi ministri. Tako je pravosodni minister (SPOe) zagovarjal svoje „korektno“ stališče, enako Helmer (SPOe) kot policijski minister, nato Kraus (OeVP) za kmetijstvo in Hurdes (OeVP) za pouk. Hurdes se je zavzel zopet za verske šole, katerim pa socialisti nasprotujejo.

Pri debati o kmetijstvu je bilo značilno, da je socialistični govornik hudo napadel kmete, ki da se „bogatijo na račun ostale-

ZAHTEVAMO ENAKE PRAVICE IN ENAKE DOLŽNOSTI ZA VSE IN ENAKO POMOČ VSEM. — ZATO VOLIMO „KMEČKO GOSPODARSKO ZVEZO“.

ga ljudstva! Če bi ta gospod bil to povedal kakemu našemu kmetu v obraz, bi gotovo dobil tako „popotnico“, da bi si ljudje „njegovih sorte“ ne upali več hoditi v naše kraje loviti glasov za svoje kandidate v Kmetijsko zbornico.

Koroški deželni zbor je razpravljaval v poročilu, ki ga je podalo dosedanje vodstvo kmetijske zbornice. S strani drugih strank

je letela kaj huda kritika na OeVP, ki je v zbornici do zdaj bila odločilna in lahko rečemo, da je bila ta kritika pravilna, za naše slovenske kraje kvečjemu še preslabša! Da se nihče resno ni spomnil zapostavljenega južnega, slovenskega dela dežele, lahko razumemo, ko beremo imena onih, ki so kritizirali OeVP pa so skupno z OeVP velikaši na listi onih, ki so dobili največ subvencij. Tako je to prerekanje med njimi bil le izraz jeze nad tem, da pri razdelitvi plena, ki so ga ukradli našim krajem, niso dobili vsi enako in je bil ta ali oni bolj požrešen.

Tako je „burja“ na Dunaju in v Celovcu hitro minila in ko bodo minile še volitve v nedeljo, dne 25. novembra, bodo „gospodje“ spet dobri prijatelji — ako, in to je vprašanje, jih ne bo ljudstvo pometlo z glasovnico iz zapečka.

Da ljudstvu nudijo ob trenutno drugače tako slabih razmerah novega zagona, so na Dunaju uprizorili prošlo nedeljo zborovanje „Volksdeutscher-jev“. Od tam so zopet proglasili „poslanstvo“ nemške kul-

ture, pri čemer pa so čisto zamolčali, kake izrodke je vzredila pod Hitlerjem. Ni manjkalo besed, ki so poveličevale „nemško slavo“. Udeležili so se tega zbora tudi avstrijski ministri (n. pr. Helmer od SPO kot notr. min.). Se-li tam kuje novo „avstrijsko-nemško poslanstvo“? Duh, ki vlada na Koroškem napram Slovencem, bi dal to slutiti. —

Leto 1952 - leto ureditve Evrope

Finančni tajnik War Officea, Woodrow Wyatt, je v nekem svojem nedavnem govoru, ki ga je imel v Feltham parku (Middlesex) pozval narode, da v interesu svoje varnosti in varnosti miru v svetu vztrajajo v naporih za oborožitev.

Opirajoč se na podatke britanske vojaške informacijske službe, po katerih bi v sedanjem trenutku Sovjeti razpolagali z 215 divizijami, je Woodrow Wyatt izjavil: „Samobedak bi mogel te številke vzeti za šalo.

Ponovne izjave vlade o potrebi in nujnosti oborožitve so pač zares resna zadeva. Približujemo se razdobju, ki bo polno nevarnosti. Od sedaj pa do leta 1954 bi se mogli Sovjeti zavedati, da se jim nudi poslednja priložnost, da premagajo Zahod prej ko bi Zahod zbral svoje moči. „Čisto jasno je seveda, da gre nam za mir“, je nadaljeval Woodrow Wyatt, toda dokaz miroljubnih namenov ni mogoče izvajati po tem, kar Sovjeti govorijo, ampak po tem, kar delajo.

„KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA“ ZAHTEVA POENOSTAVITEV OBDAVČENJA IN SOCIALNEGA ZAVAROVANJA.

nad 400 vojaških oporišč po svetu in da vse to in pa oboroževanje Anglije in Francije vzbujata nezaupanje Sovjetske zveze.

Višinskega govor je našel živahen odmev med zapadnimi diplomati. Večina njih pa meni, da se v glavnem ni nič spremenilo. Sovjeti bi pač želeli, da bi prišlo do prepovedi atomskega orožja, ki je najmočnejši adut svobodnega sveta. Ker na to Amerika ne more pristati, jo radi tega hočejo Sovjeti prikazati kot edino krivo za sedanjo mednarodno politično napetost. Njegov namen je tudi bil osmešiti razorožitve-

dvomno bo tudi tukaj ameriški diplomaciji uspelo najti rešitev, ki bo sprejemljiva za vse prizadete.

Pogajanja in sporazum s Sovjetsko zvezo naj bi nastopil torej takrat, ko bi ves zapadni svet stal trdno, s puško ob nogi, brez medsebojnih sporov in se zavedal svoje varnosti in skupnosti.

Glasovi iz bližnje sovjetskega bloka pa pravijo, da je sporazum mogoč takoj, ko Zapad preneha s svojim oboroževanjem. Jasno, da ti glasovi ne govore o oboroževanju Sovjetske zveze in njenih zaveznic.

KDO JE KRIV, DA V NAŠIH KRAJIH MANJ PRIDELAMO KAKOR V SEVERNEM DELU DEŽELE? — KDO JE KRIV, DA DAJEJO NASE KRAVE MANJ MLEKA? — VSE TRI VLADAJOČE STRANKE V DEŽELI! ZATO NE VOLI KANDIDATOV TEH SKUPIN, VOLI KANDIDATE „KMEČKE GOSPODARSKE ZVEZE“!

ni predlog zapadnega sveta, katerega je bil v svojem prvem govoru tako sarkastično odklonil.

Po končanem govoru je Višinskega prešenetila delegacija francoskih žena. Prinesle so mu darilo: živega belega goloba miru ...

Francozi so v težkem položaju

Ze vsa leta po vojni ima Francija le eno glavno skrb: preprečiti gospodarski polom v svoji državi. Medtem ko se je notranje-politični položaj dokaj uravnesil in ko je že kazalo, da bo država tudi gospodarsko na zeleni veji, pa je vlada morala prevzeti težke finančne obveznosti kot članica Atlantske zveze. Postaviti in oborožiti mora toliko in toliko divizij v Evropi in če

Na splošno pa je mogoče reči, da ni več daleč čas, ko bosta oba tabora prisiljena poiskati izhod iz sedanje slepe ulice.

Egipt — Perzija — Koreja

Podoba je, da je perzijski zglede prezgodaj našel svoje posnemalce v Egiptu. Perzijski predsednik Mossadeq se je vrnil domov, ne da bi dosegel, kar je hotel: da bi svet priznal nasilno podržavljenje petrolejskih polj. Vrnil se je zgolj s tem, kar je že prej imel. Če se je nalezal v Ameriki pri Trumanu bolj pomirljivih nauk, kot jih je prej imel in uvidel, da vedno in povsod z glavo ne pride skozi zid, mu to doma ne bo dosti pomagalo. Prebivalstvo je ostalo nezadovoljno in nikdo ni nadomestil dohodkov, katere je perzijska

ZA TE BODO MISLILI, ZA TE BODO SKRBELE ZASTOPNIKI, KI SI JIH BOS IZVOLIL! MISLI NA TO 25. NOVEMBRA IN VOLI MOŽE, KI JIH POZNAŠ.

pristojemo k temu še milijarde frankov, ki jih je požrla državljanska vojna v Indokini, je razumljivo, da se gospodarski položaj kljub velik pomoči Amerike ne more izboljšati. Pri vsem tem pa Francozi uvidijo, da potrebujejo tudi v Evropi močno obrambno silo. Tudi to vedo, da je danes bolj kot kdaj prej v veljavi načelo: kolikor imaš, toliko veljaš ... In to spoznanje je Francozom kot vzor-diplomatom zelo grenko. Radi tega sta tudi razumljiva govora francoskega državnega predsednika Auriola in zunanjega ministra Schumana, v katerih sta oba zagovarjala potrebo po sestanku „štirih velikih“. Francozi namreč v nasprotju z Amerikanci menijo, da je vojaška sila Zapada že dovolj močna in da to omogoča uspešne razgovore s Sovjeti. Splošen sporazum s Sovjeti — in sicer čim

vlada imela od petrolejske Anglo-Iranian Companye. Tudi obljubljeni ameriški posojilo bo le injekcija z začasnim učinkom.

V Egiptu tudi s „sveto vojno“ še niso prišli daleč. Medtem ko so perzijske zahteve po prirodnem pravu dovolj razumljive, je Egipt mnogom na slabšem.

Koreja je manj po vojaških kot po izjavi ameriškega polkovnika Hanleya spet stopila v ospredje zanimanja. Ta je izjavil, da ima dokaze, da so Severnokorejci oz. Kitajci kratkoma pomorili okrog 5000 ameriških vojnih ujetnikov. Vest je porazno vplivala na ameriško javnost, kjer se žene in matere boje za svojce. Niti general Ridgway niti kdo drugi pa do sedaj te vesti ni potrdil. Nekateri opazovalci pravijo, da je v tem pravi vzrok, zakaj ni moglo priti do sporazuma glede premirja.

„KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA“ ZAHTEVA POMOČ ZA ZVIŠANJE PRIDELKOV VSEH VRST, JE ZA POMOČ VSEM IN VSAKEMU PRI ZATIRANJU IN ZDRAVLJENJU ŽIVALSKIH KUZNIH BOLEZNI. — VOLI „KMEČKO GOSPODARSKO ZVEZO“.

IRO preneha z delom

Glavni ravnatelj Mednarodne begunske organizacije, J. Donald Kingsley, je naznanil, da bo Mednarodna begunska organizacija (IRO) dne 31. decembra 1951 prenehala delovati.

V svojem naznanilu pristavlja glavni ravnatelj Kingsley, da je možno, da bodo opravili v januarju in februarju prihodnjega leta še nekaj ladijskih prevozov be-

guncev. To pa bo le izjemno delovanje, kajti redno delo organizacije preneha, kakor že omenjeno, ob koncu leta.

V teku svojega štiri in pol letnega obstoja je nudila Mednarodna begunska organizacija pomoč več kot 1 milijon 500 tisočim beguncem in preskrbela nove domove več kot milijon beguncem.

„KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA“ ZAHTEVA PRAVIČNO RAZMERJE MED CENAMI KMETIJSKIH PRIDELKOV IN KMETIJSKIH POTREBŠČIN IN JE PROTI PREVELIKIM, NEPRAVIČNIM DOBIČKOM NAVMESNE TRGOVINE.

Nove cene za svinje

Zvezno ministrstvo za notranje zadeve je odredilo nove cene za svinje. Cene so različne v raznih zveznih deželah in znašajo na Koroškem (za 1 kg žive teže v šilingih):

Na trgu 13, pri kmetu 12.

Zanimivo je, da so za Koroško določene najnižje cene. Za vse ostale zvezne dežele so cene od 50 grošev do 1.50 šil. pri kilogramu žive teže višje.

Po teh cenah za žive svinje naj bi bile določene cene za svinjsko meso. Pri tem nas seveda še nadalje zanima, ali bodo spet dovolili, da bodo smeli prodajati mesarji meso za 70 do 100 odstotkov in tudi še več odstotkov dražje kakor pa so svinje nakupili. Prav je povedal ameriški senator na Dunaju, ki je dejal te dni: „Oblasti v Avstriji dovoljujejo, da postajajo bogatini ve-

dno bolj bogati.“ — In kdo je temu kriv? — Vse vladajoče stranke na Koroškem in v Avstriji!

32.000 VOLILNIH UPRAVIČENCEV

Za nedeljske volitve v krajevne kmečke odbore, v okrajne kmetijske zbornice in v Deželno kmetijsko zbornico na Koroškem je število volilnih upravičencev okrog 32 tisoč

ETNA SPET BRUHA

Ognjenik Etna na Siciliji je začel spet bruhati. Pred nekaj dnevi so se iz vulkanskega žrela vzdignile velike mase ognjeniškega pepela, ki so nato pokrile bližnjo okolico, potoki žareče lave pa so se polagoma pomikali po vzhodnem pobočju ognjenika v dolino.

„KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA“ JE ZA POMOČ PRI OBNOVI TRAVNIKOV IN PAŠNIKOV TER PRI ZASADITVI KMEČKIH GOZDOV.

„KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA“ JE ZA OLAJSAVO KMEČKEGA DELA, ZA POMOČ GORSKIM KMETOM IN ZA ZABREMENITEV KMEČKE GOSPODARSTVA.

Slavencem na svetu!

Na prvo adventno nedeljo se bo po stari slovenski navadi domovina spomnila vseh Slovencev po svetu. Pozdravljamo Vas, povsod, kjerkoli živite in Vam kličemo: Ne pozabite svoje domovine!

Naša in Vaša dolžnost je, da utrjujemo medsebojne zveze. Naj bi bil „Naš tednik“ vedno tesnejša zveza med nami vsemi. V 24 držav vseh kontinentov že prinaša in nosi „Naš tednik“ novice iz domovine in je tako postal močna vez nas vseh. Dopriinesimo tudi s sodelovanjem vsak svoj del, da postane list res glasilo nas vseh.

Za Narodni svet koroških Slovencev

dipl. trg. Janko Urank, l. r.
tajnik

dr. Joško Tischler, l. r.
predsednik

Nande Babnik:

Izseljeniška nedelja — PRAZNIK NAŠE ZVESTE LJUBEZNI

„Praznik naše zveste ljubezni“ — ljubezni do izseljencev v tujini in zveste ljubezni izseljencev do svojega rodu in svoje domovine — je imenoval koledar Družbe sv. Mohorja leta 1933. izseljeniško nedeljo, ki smo jo praznovali vsako leto na prvo adventno nedeljo. Leta 1932. smo jo začeli praznovati po vsej domovini. Ta praznik je prebudil v narodu doma zanimanje za izseljence po svetu. Domovina je hotela ohraniti stalne ozke stike z vsemi Slovenci v tujini. Pripravljena je bila zanje skrbeti in žrtvovati vse, kar le more, da jih ohrani zveste veri in narodu. Zavedala se je, da je to dolžna že radi tega, ker je njih mati. Še bolj pa dolžna radi same sebe. Skoraj pol milijona svojih otrok izgubiti kar tako hitro in morda za vedno, ni malenkost za tako mal narod, kakor je naš.

Izseljenci širom sveta so bili veseli prebujenja domovine. Bili so hvaležni družbi sv. Rafaela, da je to prebujenje dosegla. In to po pravici! — Nič več niso bili tako zanemarjeni in pozabljeni. Nič več tako prepuščeni samim sebi in tujini — mačehi, kakor so bili dotlej.

Lepo je delovala družba sv. Rafaela vse tja do druge svetovne vojne, ko je bilo po sili razmer njeno delovanje prekinjeno. Razmere v domovini po mesecu maju 1945 pa so prisilile deset in desetisoče rojakov, da so morali zapustiti svojo ljubljeno domovino in iskati zavetje in miren kotiček nekje v daljnem svetu. Tako se je število naših izseljencev povečalo z begunci zadnjih let.

Če je bilo praznovanje „Izseljeniške nedelje“ potrebno v letih pred drugo svetovno vojno in krvavo revolucijo v domovini, je toliko bolj potrebno v sedanjih časih, ko so se razmere v domovini popolnoma izpremenile.

Če je bilo delovanje družbe sv. Rafaela prava narodna potreba v tistih časih, koliko bolj nam je potrebna v današnjih dneh njena organizacija, ki bi povezovala in združevala po vsem svetu razkropljene ude našega naroda.

„Praznik naše zveste ljubezni“ bomo letos zopet praznovali na prvo adventno nedeljo, dne 2. decembra

Nad 400.000 naših ljudi je danes v tujini. V Združenih državah ameriških jih je nad 300.000, drugod po svetu jih je pa tudi do 100.000. Prvi naši izseljenci v Ameriki so bili naši slovenski misijonarji in njih soredniki sredi preteklega stoletja. Ljudstvo se je pa pričelo v večjih množinah izseljevati nekako okrog leta 1880 in sicer najprej v Nemčijo, potem v Združene države ameriške in v Brazilijo. Vrhunec je izseljeništvu doseglo okrog leta 1910. Tudi prva leta po vojni je bilo izseljevanje v Ameriko znatno. Ko pa so leta 1924 Združene države začele omejevati priseljevanje in so ga kasneje skoraj popolnoma odpovedale, se je tok izseljevanja obrnil v Francijo, Belgijo, Holandijo, v Kanado in v države Južne Amerike, zlasti v Argentino.

Stiristotisoč bratov in sestra slovenske krvi živi v tujini. — Ali smemo in moremo biti brezbrizni drug do drugega? Ali nam sme biti v nemar, ko se izgublja naš rod v tujini?

Ne! — Tega vendar ne! — Vsi smo enega rodu in ene krvi! — Vsi smo sinovi in hčere iste domovine. Povezani moramo biti med seboj! V tesnih medsebojnih stikih moramo ohraniti tudi v tujini naše verske in narodne ideale, vero v Boga in ljubezen do materinega jezika in slovenske kulture. Pa ne samo ohranjati v svojih srcih. Tudi naša mladina, rojena morda v

tujini, mora ostati zavedna slovenska mladina, ponosna na svoj rod in dom. To je sveta dolžnost slovenskih staršev, da ohranijo svoje sinove in hčere domovini.

Praznik naše zveste ljubezni

Zveste ljubezni do njih, ki nam jih je iztrgala tujina. Zveste ljubezni do naše domovine.

Koliko ljubečih slovenskih src je že ločilo naše izseljeništvu. Saj je raztrgalo cele družine. Iz koliko slovenskih hiš je zato zadnjih 50 let odmeval bridki jok, ko so se ločili možje od svojih žena, očetje od svojih družin, otroci od svojih staršev in hiteli na tuje za kruhom.

In izseljenci sami, ko so odhajali? — O, saj nihče drugi ne ve, kaj so čutili takrat, ko jih je odpeljal vlak proti meji, razen tistih, ki so šli sami na to grenko pot.

Da! Oj težko je ločiti se! Toda kljub tej boli ločitve so si ločena srca ostala zvesta v ljubezni. Koprnela so drug po drugem.

Nove trume so se dvigale in hitele v tujino. Ločitev je sekala nove rane, nove solze so tekale. Tako je polagoma nastal že veletok našega ljudstva v tujino. Do deset tisoč in še več je odhajalo vsako leto naših ljudi zadnja leta pred vojno samo v Ameriko. V nekoliko letih smo dobili po pesnikovih besedah že kar celo „slovensko domovino na tujem.“

Izseljenci so se med tem časom vživeli v tuje razmere in začeli živeti svoje lastno izseljeniško življenje. Našli so si tam vedno več novih prijateljev. Srca so se vezala z novimi srci v tujini in — kaj čuda, če je morda v srcih vedno bolj izginjal spomin na „ločitve bridki dan“.

Tam za mejami po zapadni Evropi, tam za velikim morjem v obeh Amerikah pa so se težki valovi mrzle tujine dvigali vedno više in više in začeli potapljati slovenska srca v morje potujčevanja. Naši ljudje so se izgubljali za vedno za rod in dom.

Pa naj se to res zgodi?

Naj se nam res ta stotisočera slovenska zlahna kri izgubi za vedno?

Ali naj se potopi toliko slovenske krvi brez koristi za dom in rod? Ta kri je naša kri, ki je odtekla iz srca našega naroda in okrepila tujino. Znoj naših izseljencev je lil z njih čela ob delu za napredek in blagostanje tujine. Namakal je kot blagodejni dež industrijo in polja tujine in ji donasal stoteran dobiček. Ali nimamo pravice, zahtevati od tujine, da se oddolži rodu in domu naših izseljencev? — Da! Imamo to pravico! **Zahtevajmo od tujine, da nam prizna vsaj to pravico, da smemo ostati zvesti svojemu narodu! Da imamo pravico vzgajati svoje otroke v slovenskem narodnem duhu in zvestobi do materinega jezika! Naša dolžnost je, da si to pravico zavarujemo!**

Kako je z našo krvjo v tujini?

1. Mnogo, v zapadni Evropi več kot polovica naših ljudi, jih je odšlo v tujino, da si tam prislužijo denarja, da z njim morda rešijo zadolženi dom v domovini ali da si s prihranki postavijo hišo v domovini. Vsi ti se bodo vrnili v domovino, ko bo to mogoče. Z njimi se bodo vrnili tudi sinovi in hčere, ki si niso morda v tujini še ustvarili svojega doma. Ta mladina je bila rojena, gotovo pa vzgojena in šolana v tujini in je zato več ali manj odtujena domu — in slabo govori slovenski jezik. Tu je naloga v prvi vrsti naših staršev, potem pa tudi naših izseljeniških društev in Rafaelove družbe, ki naj se čimpreje zopet poživijo, da bodo v tej mladini poživelji in

gojili narodna zavest in jo pripravljali za bodoče delo v domovini.

2. Precej je naših izseljencev, ki so si v tujini ustvarili svoj trdni dom, morda so se celo poročili s tujko, zato se ne bodo več za stalno vračali v domovino. Ostali bodo v tujini, a v njih srcih pa je globoko zarisana podoba njihovega domačega kraja. Vsak dan prehodi morda v mislih pota in steze na svoji zemlji, v duhu pozdravljajo svoje drage domače. V srcih nosijo tiho željo, da bi še enkrat mogli obiskati svoj rodni kraj, predno jih bo zagnila hladna zemlja tujine. — Naloga teh je, da tudi svojim otrokom vcepijo v srca ljubezen do slovenskega rodu in jezika!

3. Potem pa ostanejo še oni, ki so sprejeli tuje državljanstvo. Oni in njih otroci bodo za vedno ostali v tujini. Če se bodo tako utopili v tujini, naj se ne utope brez obljube zvestobe in ljubezni do svojega rodu in njegove domovine. Svojim sinovom in hčeram naj vcepijo spoštovanje do krvi, iz katere so. Ljubezen do koščka zemlje, iz katerega prihaja njihov rod. Ko bo prej ali slej za vedno onemela na njih ustnicah mila slovenska govornica, ali naj ugasne z njo tudi ljubezen do rodu v njih srcih? Če že morajo postati Francozi, Nemci, Holandci, Belgijci, Američani, ali ni njih dolžnost, da bodo kot taki Sloveniji naklonjeni, ponosni na rod in dom svojih staršev?

Velike in težke naloge nas čakajo! — Med izseljenci moramo graditi most narodnih in kulturnih vezi. — Vsi, ki imamo dobro voljo in nam je pri srcu naš rod in dom, si moramo seči v roke in se skupno lotiti velikega dela: ohraniti zveste medsebojne ljubezni! Sezimo si v roke izseljeniški duhovniki in kulturni delavci-lajiki po vseh kolonijah in deželah vsega sveta, kjer biva naš rod.

Bratje in sestre na Koroškem in Primorskem, ki tudi bijete boj za svoje narodne pravice in za svoj obstoj! Pridružite se nam! Misel na brate in sestre vašega rodu, ki so raztreseni po vsem svetu, skrb za njih narodni obstoj, ljubeznjiva pripravljenost, pomagati jim s pismenim stikom, z dobrim tiskom, z medsebojnimi obiski bo tudi vas okrepil v vašem lastnem boju za svoj obstoj.

Delajmo na to, da bi čimprej zopet začela delovati družba sv. Rafaela.

Vpeljimo povsod, kjer bivajo Slovenci na svojih domačih tleh, na Koroškem, Primorskem, Goriškem in povsod po svetu, kjer bivajo slov. izseljenci, na prvo adventno nedeljo zopet praznovanje izseljeniške nedelje.

Prva adventna nedelja naj bo odslej naprej vsako leto za nas vse skupni izseljeniški spominski dan. — Spominski dan onega dne, ko se je iz posameznih hiš čul bridki jok in so se slednjič odprla vrata rodne hiše in je ljubljeni član družine zadnjikrat stopil jokaje čez prag s popotnim kovčkom v roki, se za oglom še enkrat ozrl s solzami v očeh na „hišico očetovo“, potem pa ga je vzela tujina izpred oči. Ta spominski dan bo obnovil v slovenskih srcih prav živ spomin na sveto, s solzami zapečateno pri-sego, dano ob slovesu: „Saj vas nikdar ne bom pozabil!“ — „Saj te nikdar pozabili ne bomo.“ — „Saj si bomo pisali!“

Ta spominski dan naj pa tudi našim bratom Korošcem in onim s Primorskega in

Goriškega kliče v spomin, da smo vsi sinovi iste krvi, da tvorimo vsi skupaj eno narodno telo. Četudi ste pod tujo oblastjo, vendar vi živite vsaj na svoji lastni slovenski zemlji. Spomnite se tudi Vi naših izseljencev. Vsi, ki pripadamo slovenskemu rodu, praznujemo skupno našo izseljeniško nedeljo!

Prva adventna nedelja je za praznik vseh naših izseljencev najbolj primerna. Na to nedeljo pričenjamo adventni čas. Pričenjamo se pripravljati na najlepši in najmilnejši praznik krščanskih družin, na Božič. Tedaj se rodi Zveličar nekako kot sin izseljenske matere — na tujem, v Betlehemu. Tisti lepi praznik, ki sam na sebi že tako milo vabi vsako srce domov. Praznik, ki napolni vsako srce v tujini z nekim velikim hrpenenjem po domu, po domačih, po domovini. Če božični praznik, če sam nebeški Izseljenec v betlehemske hlevčku ne bo zvezal vseh naših src, kateri drugi praznik naj jih?

Prva adventna nedelja naj postane narodni praznik vseh Slovencev doma in vseh nas v tujini. Vsa slovenska srca naj se ta dan vsaj v duhu obiščejo. Pišimo si ta dan drug drugemu. Ali še lepše: Božični prazniki so pred durmi. Voščimo si jih. Ob jaslicah se vsako leto shajajmo vsaj s pismenim stikom.

Kako bomo v bodoče praznovali izseljeniško nedeljo, naj poskrbi novo oživljena družba sv. Rafaela. Za letos pa tole:

1. Vse slovenske dušne pastirje na Koroškem, Primorskem in Goriškem prosimo, da bi se na prvo adventno nedeljo v pridigah spomnili naših izseljencev. Po pridigi, sv. maši ali popoldanski službi božji naj bi v cerkvi skupno molili en Očenaš, Zdravo Marijo in čast bodi za naše brate in sestre po svetu. — Če imate med svojimi farani izseljence, spodbudite domače — v pridigi — naj pišejo na to nedeljo svojcem v tujino, posebno, če so bile doslej vezi rahle ali pretrgane. Če mogoče, pošljite izseljencem iz vaše fare časopise in knjige. Hvaležni vam bodo za dobro čtivo. Morda imate stare knjige družbe sv. Mohorja, ki jih več ne mislite sami uporabljati. Pošljite, prosimo, te knjige na uredništvo „Našega tednika“, da jih bo poslalo slovenskim izseljenškim društvom v zapadni Evropi za njih društvene knjižnice. Že vnaprej pri-srčen Bog povrnil!

2. Vse slovenske izseljeniške duhovnike v zapadni Evropi in kjerkoli po svetu jih bo dosegel ta poziv, prosimo, da bi se tudi oni na prvo adventno nedeljo spomnili v pridigah in nagovorih in tudi v svojih krajevnih listih izseljeniške nedelje. V ta namen naj tudi pri službi božji skupno molijo. Z molitvijo naj se spomnijo tudi naše domovine.

3. Potrebno je, da se slovenski izseljenci med seboj vedno bolj spoznavamo in medsebojno povežemo v bratskem sodelovanju. Poživljati in utrjevati moramo pa tudi stike z našimi rojaki na Koroškem in Primorskem, predvsem s kulturnimi središči v Celovcu, Gorici in Trstu. Ta povezanost naj se pa tudi na zunaj pokaže s tem, da bodo naša izseljeniška verska in kulturna društva poslala za Božič svoje pozdrave in voščila svojim rojakom v liste: „Naš tednik“, Celovec-Klagenfurt, Viktringerring 26, Avstrija in „Katoliški glas“, Gorica-Gorizia, Riva Piazzutta 19, Italija.

Z. Reven:

O naših rudarjih v Belgiji

Z Jesenic v Beljak, nato čez Bavarsko v Köln, od tam v Aachen, z Aachena v Liège!

To je pot, po kateri so hodili mnogi naši rojaki delat v Belgijo. Posebno okoli 1930. leta jih je odšlo precej. Nekateri so se pozneje vrnili, a večina je ostala tam do današnjih dni.

Največ jih je skupaj v pokrajini Limburg. Včasih je bila tu puščava. Odkar so odkrili pod zemljo „črno zlato“, so pa nastale cele kolonije hiš z mogočnimi rudniškimi poslopji in sredi „cité-jev“ se dvigajo mogočne cerkve.

Največ Slovencev je v cité Eisdén, kjer imajo svoje društvo sv. Barbare in pevski zbor. A tudi v cité Waterschei niso brez petja, kadar jim mašuje slovenski duhovnik v kliniki. Drugi kraji, kjer so Slovenci, so: Zwartberg, Winterslag, Zolder, Heusden in še druge okoliške vasi.

Tudi v okolici Liège-a, kjer je vse črno od industrije in boš moral iti večkrat v hrib, boš naletel na Slovence. Največ je tam beneških Slovencev, ki prihajajo in odhajajo, ko si nekaj prislužijo.

Po Valoniji se boš iz Liège-a pripeljal v Charleroi, kjer je „pays noir“, t. j. črna dežela. Sami umetni griči po obeh straneh reke Sambre! Sem in tja boš opazil na hišah razpoke, ki so posledica rudarskega dela pod zemljo. V teh rudnikih je mnogo prahu. Ni čuda, če je mnogo naših starejših rudarjev bolnih. Med temi Slovenci, ki se zbirajo k slovenski službi božji v Charleroi, je razmeroma veliko upokojencev. Lepo število je tudi beneških Slovencev, posebno okoli kraja Tamines.

Ob francoski meji je pokrajina, ki ji pravijo Borinaže. Tudi tu so rudniki, stari šahti blizu mesta Mons. Tu boš srečal stare slovenske rudarje, pa tudi mlade. To so begunci s Krasa in Soške doline. Tudi več idrijskih družin boš lahko obiskal. Seveda v Belgiji ne kopljejo živega srebra, ampak kopljejo premog.

Med temi našimi izseljenci je Mohorjeva knjiga celo člana. Kje pa ne boš dobil „Mohorjevka“? Kjer je Slovenec, tam so Mohorjeve knjige. In naša domača beseda, naše domače kmečke zgodbe so za človeka v tujini najlepše razvedrilo.

Dr. Jožko Tischler:

Korošci v Ameriki

Ko se danes v listu spominjamo vseh slovenskih rojakov po svetu, seve ne moremo pozabiti svojih ožjih rojakov, ki so šli „s trebuchom za kruhom“.

Ozka je Ziljska dolina, gore jo stesnjujejo, voda poplavlja močvirje, male so njive in njivice, borno je življenje.

Les je bil brez cene, kruha je bilo bore malo in tako so naši Ziljani pri svoji podjetnosti prvi „pogrunjali“, da bi pač bilo treba iskati življenjskih možnosti izven dežele.

Pred desetletji so se že prvi „junaki“ odločili za pot čez veliko lužo. V Ameriko so šli sreče iskat. Izredno tvegana je bila pot prvih, ker so prišli v povsem tuj svet, med tujce, neveščti jezika in delovnih prilik.

Pridne roke pa so utirale gospodarsko pot prvim izseljencem, počasi so si začeli graditi svoje domove. In marsikateri, ki je doma v svojem napačnem junaštvu nosil težko prislužene kronice v gostilno, je tam, daleč od doma, pljunil v roke, postal velik „šparovec“ in si tako ustvaril blagostanje zase in za svojo družino.

Fantje so se bili prvi opogumili za dolgo pot in negotovo usodo. Kmalu pa se jim je stožilo po domačih dekletih. Prva skrb je tedaj veljala zlaganju dolarja na dolar, da je bilo za karto, da se tudi izvoljenka pripelje preko morja, da si tam ustanovita domek, da bosta skupno nosila sončne in senčne urice življenja. Kmalu je zamigalo v družini in mladi Amerikanec je delal veselje in pripravljaj tudi skrb mladim staršem.

Pisma so jela prihajati na sorodnike, ki so doma sedeli ob geografski karti in gledali, kje imajo svojce v Ameriki. Prvim izseljencem so sledili drugi, v prvi vrsti iz lastnega sorodstva. Pred prvo svetovno vojno že, in še posebno po drugi, pri Zilji in tudi v Zgornjem Rožu skoraj ni bilo slo-

venske hiše, ki ne bi imela svojcev tam daleč v Ameriki. Blagrovani so sorodnike v Ameriki med prvo svetovno vojno, kjer jim je bila prihranjena evropska morija.

Po drugi svetovni vojni pa so se rojaki tam v Ameriki kar dobro postavili. Zalagali so svojce doma z različnimi paketi in tudi dolarji ter tako pomagali lajšati bedo, ki je sledila vojnemu metežu.

Posamezniki so pa tudi zapustili prostrano Podjuno, ki je sicer dajala ob trdem delu malo več kruha kakor Ziljska dolina. Kateri Podjunčan se ne spominja Naratovega strica v Galiciji. Vsi smo ga oboževali in ga najprej spoznali na njegovi dolgi sivi bradi. Vedno nasmejan je bil in Slovenec je ostal kljub svojim dolgim letom v Ameriki. Šentjakovski „Amerikanec“, posestnik Vrtnik v Podgradu, je bil vzor slovenske korenine, delaven kot čebelica in zaveden vseskozi. Vsled svoje zavednosti je moral v Dachau in je na posledicah umrl.

Zilja je poznala vrsto očakov, ki so se vrnili iz Amerike, da v domovini preživijo zadnja leta svojega življenja. Spominjamo se „Kralja“ v Svečah in strica Rudlna, ki se je pred letom vrnil v domovino po petdesetletnem bivanju v Ameriki, ne da bi se bil priučil angleščini, in ne da bi pozabil svoj materinski jezik. Sedaj pa v svoji vili v Vrbi sameva in si kuha svojo črno kavo — ta naš Amerikanec.

Mnogo, mnogo pa smo jih poznali, ki so se podali na pot iskat sreče in je niso našli. Ameriško ozračje jih je zajelo. Domovine niso več videli.

Tem in vsem drugim rojakom po svetu velja danes naš pozdrav k prvi adventni nedelji, ki je veljala med Slovenci že vedno kot izseljeniška nedelja. Naj se tudi v njih zbudi zopet misel na domovino, če so jo že pozabili. Njim vsem kliče: „Na svidenje v domovini!“

Pozdrav domovini

SLOVENSKA MLADINA V HOLANDIJI

Domovina — naša daljna, lepa domovina! Vse, kar vsebujejo naša srca lepega in dragega, pošiljamo tebi v pozdrav!

Nismo vzrasli na tvojih tleh. V tujini smo zagledali luč sveta. Nepoznane so nam tvoje krasne poljane, ki bi morala biti naša igrišča...

Nikdar niso odmevali naši otroški kriki po tvojih gmajnah in brdih.

Nismo povijali v šopek tvojih zgodnjih pomladanskih zvončkov in trobentic.

Nikdar nismo prisluškovali šumljanju tvojih studenčkov, nikdar nismo videli tvojih lepih goric.

In vendar, domovina, si nam draga in ljuba kakor dragocena svetinja.

Pogovori naših staršev so ustvarili v naših dušah tvojo sliko...

Iz njih govorjenja smo doumeli, da si lepa in njim in vsakemu, ki te spozna, nepozabna.

In tvoja prelepa slika se je vtisnila tudi v naša otroška srca.

Vzljubili smo te kot v sanjah in naša srca so se napolnila s spoštovanjem do tega koščka zemlje, ki je bila zibel našim staršem, kjer je cvetela njihova lepa mladost.

Ponosni smo, da smo sinovi in hčere slovenskih staršev. Z ljubeznijo se učimo našega materinega jezika, radi pojemo slovenske narodne pesmi, iz naših src pa kipi goreča prošnja in želja:

Stopiti vsaj enkrat na tvoja tla. Naužiti se vsaj enkrat svežega zraka tvojih gor in poljan...

VESTFALSKI SLOVENCİ

Ob priliki izseljeniške nedelje naj se oglašijo tudi vestfalski Slovenci. Še živimo, četudi ne več tako krepko in močno kot poprej. Veliko se je zgodilo in je vplivalo na vestfalske Slovence, tako da njihov prejšnji sijaj ni več tako svetel, njihova slava ni več tako velika. Kratko omenim čase pod vplivom hitlerizma: Slovenski javnosti ni tako znano, da je v Hitlerjevem času bilo veliko preprirov med katoliškimi društvi in drugimi organizacijami, ki so bile jugoslovanskega nacističnega mišljenja. Najbolj žalostno pa je, da je takratni jugoslovanski konzul, Dušan Pantič, podpiral in pospeševal z vsemi svojimi močmi in s svojim velikim vplivom jugoslovanski hitlerizem.

Oba slovenska škofa in Rafaelova družba so prav spoznali položaj vestfalskih Slovencev in so vedno branili katoliške Slovence zoper napade in intrige jugoslovanskega hitlerizma. Pa je bilo zastoj.

Na prošnjo jugoslovanskega konzula je meni, kot zastopniku katoliških zavednih Slovencev, gestapo (tajna državna policija) prepovedala leta 1938 vsako delovanje med Slovenci. Obširen članek bi mogel pisati o tem predmetu.

S Hitlerjevimi duhom so bili na tak način prepojeni vestfalski Slovenci. Potem, pa, ko je prišla katastrofa za Nemčijo, je bila večina njih preseljena in tudi razočarana. Zatorej še zdaj nimajo več zaupanja in nimajo več korajže. Tudi so prejš-

nji voditelji ostareli, mladi Slovenci pa skoro ne znajo več slovenščine. In zdaj je težko vse ponoviti in poživeti v slovenskem duhu.

Marsikateri so se že pred vojno in zlasti po vojni vsled propagande vrnili v Jugoslavijo in je tako število vestfalskih Slovencev zelo padlo. Vendar pa se še trudimo, da zopet vstanemo iz spanja, da se zopet borimo in žrtvujemo za svoje slovenske ideale. Službe božje imamo zopet tu in tam in potem zborovanja, in počasi raste zopet slovenski duh med vestfalskimi Slovenci.

Ob priliki izseljeniške nedelje se spominjamo zopet svoje mile domovine, spominjamo se svojih prijateljev in dobrotnikov, ki so nam pomagali in so bili nam naklonjeni, in jim po širnem svetu pošiljamo prav iskrene in prisrčne pozdrave, tudi o nim dragim, ki so zdaj v večnosti. Nikdar jih ne bomo pozabili in v njihovem duhu bomo zvesti ostali svoji katoliški Cerkvi in materi Sloveniji.

Kakor francoski in holandski Slovenci se bomo obrnili tudi mi na svojo skupno nebeško Mater in jo — kakor da bi bili v duhu na Brezjah — neprenehoma in zaupljivo prosili: Marija pomagaj slovenskemu narodu!

Tensundern, župnik

Recklinghausen na Vestfalskem, na praznik Kristusa Kralja 1951.

Z. Reven:

Beneški Slovenci odhajajo v svet

Leto za letom se poslavljajo po Beneški Sloveniji. V svet morajo, za kruhom. Zemlja je skopa in jih težko vse preredi. No, preredi jih že, a kaj v žep ali kaj za prihranek, tega jim ne preskrbi. Tako hodijo v svet.

Težko je slovo. Jok mater, solze očetov jih spremljajo. Pa kaj hočeš, žena, puob mora za zaslužkom. Tudi njegov oče je šel v svet. Brez njegovega dela ne bi bilo domače hiše. Brez njegovih žuljev bi ne bilo krave v hlevu. Tudi ti si služila. Doli po laških mestih si se učila, kaj se pravi živeti. Lepo je bilo tam, marsikaj si je naučila in prihranila. Pa si prišla domov in vzljubila dom, čeprav so se morala pleča spet navaditi na pleten koš.

Da, težko je slovo. Oče gre s sinom, mati s ččo¹⁾ po bregu navzdol. Pri korjeri²⁾ se poslovita in ločita.

V korjeri jih je vse polno. Puobi³⁾ in možje gredo v Belgijo. V rudnik bodo šli, globoko pod zemljo. Kdor je priden in ne zapravljaj, si zasluži lepe denarce. Pogledi Štokovega! Celo posestvo si je letos kupil v Furlaniji. Le dobra tri leta je bil v Belgiji. Nekateri gredo v Francijo. Že lani so bili tam. Letos bodo spet poskusili. V tovarnah delajo. Ne zaslužijo tako kot v Belgiji, a ni tako nevarno. Par jih gre lesekat na Korziko. O, bogsigavedi, kje boš še našel Slovenje⁴⁾! Povsod so: čče služijo v Švici, v Rimu, v Angliji, može in poube boš srečal v Avstraliji, Argentini, Venezueli...

Korjera hiti navzdol po ozki cesti. Vasi

v bregovih izginjajo in za ovinki se kažejo druge. Naenkrat se oglasi pesem:

„Oj božime te dolince, oj božime, oj božime, kuó težkuó, kuó težkuó vas zapustim!“
Srce stisne, solza se utrne v očeh, grlo pa pritiscne:
„Oj božime tata in mama, oj božime, oj božime, kuó težkuó, kuó težkuó vas zapustim.“
„Oj božime sestre in bratje, oj božime, oj božime, kuó težkuó, kuó težkuó vas zapustim.“
Hribovita je naša Benečija: bregovi in doline, ravnine skoraj nič. Kostanj in gobe nabirajo, koše pletejo, živino pasejo. Še z vozom večkrat ne moreš speljati, ampak je treba znesti v koših na hrbtu. Revna je ta zemlja, a je domača. Polenta tu bolje tekne kot po svetu meso.
Zato gre pesem Slovincem do srca. V njej najdejo tolažbo, v njej najdejo pogum.
„V daljne kraje moram iti, v daljne kraje, v daljne kraje, kjer noben'ga ne poznam, ne poznam.“
„Morebiti se bomo vid'li, morebiti, morebiti, morebiti al' pa ne...“
„Oj božime te dolince, oj božime, oj božime, kuó težkuó, kuó težkuó vas zapustim...“

¹⁾ čča — hčerka

²⁾ korjera — avtobus

³⁾ puob — fant

⁴⁾ Slovenji — Slovenci (po beneško)

Jože Vovk:

Klic iz daljnega sveta

Čujte bratje, čujte sestre, klic iz daljnega sveta, naša pesem milo toži k vam, ki bivate doma.

Pravljica o belem kruhu nas je gnala čez meje, a grenak je kruh v tujini in gorje mu, kdor ga je.

Vas smo belo zapustili in na gričku cerkvice, tu smo v zemljo se zarili, nad nami dimniki rasto.

Tukaj nihče več ne poje, kakor peli smo doma, roka žene trde stroje, molk objema srca vsa.

Še beseda nam slovenska na jeziku tiho ugaša, plaho, plaho šepetamo, kar je pela mati naša.

Domovina, domovina, zate srce krvavi, nas zagrebla je tujina, njo zdaj tvoja kri škropi...

Janko Samec:

Izseljenec

Ze dolga leta hodim po tujini iz kraja v kraj za svoj vsakdanji kruh, ki včasih bolj grenak je trd in suh kot bil morda bi v moji domovini.

Kako bude se nanjo mi spomini, ko krog in krog obdaja tuj me duh, ki je brezsrčno mrzel, mrk in gluh ob vsaki moji srčni globočini.

Vsega tu moram v delu sebe dati kot človek-stroj, ki mora večne dni bogastva tujcu iz zemlje kopati.

A ko mi zadnje ugasnejo moči, sam Bog ve, kje boš, domovina — mati, da v smrtni sen zatisneš mi oči?

A. Podlogar, Buenos Aires:

Tam daleč za morjem

Tam daleč za morjem je košček zemlje, ki vedno me kliče in vabi, ki misel nanj že veseli mi srce, je nikdar, nikdar ne pozabi.

E. Kovačič:

Moj dom

Moj dom je tam, kjer zibelka je Save, moj dom bregovi so deroče Drave, moj dom je tam, kjer teče bistra Soča, po naših zarjah plakajoča.

Moj dom je, kjer štrle v nebo planine, a spodaj sladko sanjajo doline, kjer cerkvice pozdravljajo me z grička, v zelenih gajih zvonko poje ptička.

Moj dom je, kjer orjak Triglav kraljuje in Bled ob tihem jezeru vasuje, moj dom zelene morske so obale, kjer naši bratje vztrajajo kot skale.

SLOVENCİ PO SVETU!

Sprašujete Vas, odkod ste doma. Ko odgovorite, večkrat še ne razumejo. Naše kraje pač premalo poznajo v tujini. Preteklost našega slovenskega naroda, katerega življenje se šele začinja, jim je zakrila senca habsburškega črnega orla.

Sedaj je izšla lepa, kratka in za tujce zelo zanimiva knjižica o Slovencih v francoskem jeziku. Ta knjižica z lepimi fotografijami naše zemlje je pripraven dar za Vaše poznance, dobrotnike ali prijatelje. Vsaka izseljenška družina jo bi morala naročiti in razpečavati! Vaši otroci jo lahko

podarijo svojim učiteljem v šoli. Priporočamo jo še prav posebej rojakom v Kanadi, v Franciji, Belgiji in Švici.

Dobite jo v Gorici in Trstu v knjigarlah. Lahko jo pa tudi naročite in plačate na naslov: Tone Volčanšek, Rue des Recollets 21, Louvain, Belgija. Za 1 dolar dobite 7 izvodov. Za 2 mednarodna poštna kupona za odgovor (kupite ju na pošti) boste prejeli 1 izvod. Za tujce je knjižica pravo odkritje nepoznanega sveta v srcu Evrope!

CELOVEC

Nedeljska služba božja je vsako nedeljo in praznik ob 7. uri v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse.

Popoldanska služba božja je ob nedeljah in praznikih ob 16.00 uri.

CELOVEC

V nedeljo, dne 25. novembra t. l. se poroči v Marijini cerkvi na Zihpoljah naš prijatelj, g. Gustav Stare, čevljarški mojster v Celovcu.

Poročna maša je ob 10. uri dopoldne. Vse znanke in številne prijateljke vabimo, da se te slavnosti udeležijo.

Izšel je letošnji knjižni dar Družbe svetega Mohorja v Celovcu: Koledar za prestopno leto 1952, ki stane 7 šilingov. Nadalje povest „Mlin ob potoku“ (Večernice), ki stane 3 šilinge, ter zbornik slovenskih pisateljev „N'mav žez izaro“, ki stane 5 šilingov. — Knjige so že razposlane na poverjenike.

DVOR

Dne 12. novembra 1951 smo spremljali Dvorjani k zadnjemu počitku v obilnem številu kljub slabemu vremenu našega sosedu, Franca Štefana, pd. Srienca v Dvoru. Ravno na isti dan in isto uro smo ga pred petimi leti, dne 12. XI. 1946, ob 11. uri spremljali k poročnemu oltarju.

Blagopokojni je bil dober in priden gospodar. Tih človek, ni se menil veliko za druge. Sam pa je pridno delal na polju in v gozdu in morda je bilo ravno naporno delo v gozdu pri vožnji zanj tista kača, ki mu je prinesla neozdravljivo bolezen. Srce je popolnoma obslabeledo in tudi ledvice niso več delovale in tako je rajni vedno bolj hiral.

Celo leto že ni mogel več hoditi na polje. Rad bi delal pa ni mogel, težko je prenašal to duševno bol, ko je videl, kako drugi delajo, orjejo in sejejo, spravljajo v svoje žitnice.

V dolgi boleznini je bil doma pri otrocih, pridno je čital v katekizmu, spoznaval svojega Boga in božje resnice, obenem pa se tudi učil, da si moramo s trpljenjem zaslužiti večje plačilo za nehesa. Tu se je tudi učil udano prgašati svoj križ, svojo bolezen in svoje trpljenje. Dne 4. novembra ga je vrgel hud napad na mrtvaško posteljo, od katere ni več vstal. Zdravnik mu ni mogel več podaljšati življenja.

Tekom osmih dni je bolezen popolnoma uničila njegove moči; v soboto je zaspal v Gospodu, previden s svetimi zakramenti za umirajoče. V ponedeljek so mu pevci zapeli pri odprtem grobu zadnje žalostinke v slovo. G. župnik so vzeli od rajnega slovo z lepimi besedami. Rajni naj počiva v miru od svojega truda. Srinčevim pa naše sožalje!

DJEKŠE

Zopet imamo 4 zvonove z glasovi: C, E, G, A. Zvon z glasom C, največji, je jeklen; tehta 2000 kg. Dobavljen je bil leta 1922, po prvi svetovni vojni. Prva svetovna vojna je vzela mogočni, 2.185 kg težki bronasti zvon, ki ga je vžil Samassa l. 1870. Sedanjji jekleni ga dobro nadomestuje. Ima to prednost, da ga v drugi svetovni vojni niso vzeli.

V I. svetovni vojni so vzeli tudi 1.233 kg težki zvon z glasom E. V svetem letu 1926 je Grassmayr ulil novi, 1.185 kg težki zvon. Leta 1942 so ga odpeljali. Zdaj nam je zvonarna Bühl ulila novega, posvečenega Mariji Vnebovzeti, s težo 1.145 kg.

Tretji zvon je 650 kg težek in ima glas G. Ta je bil ulit okrog l. 1500. Torej je že 450 let star. Davno so že strohnele kosti onih, ki so bili navzoči, ko so ga blagoslavljali, a zvon še vedno vrši službo. Korenjak je preživel obe svetovni vojni.

Četrty zvon, z glasom A in s težo 436 kg, so vzeli v prvi svetovni vojni. L. 1926 je Grassmayr ulil novega s težo 382 kg. Vzela ga je druga svetovna vojna. Zdaj nam je Bühl ulil novega, posvečenega sv. Jožefu, s težo 496 kg. — Torej imamo zopet polno zvonjenje, Salve Regina zvonjenje ga imenujejo.

Nova dva zvonova E in A sta prišla v četrtek pred Martinovo nedeljo v Sinčo vas in v petek ju je g. pd. Jörg z Vodovnice pripeljal s svojim traktorjem na Djekše. Par deklet mu je šlo nasproti, da so zvon okrasile. Med streljanjem in zvonjenjem so ju peljali proti farni cerkvi. Ob vhodu

Pri nas na Koroškem

v vas smo zvana slovesno sprejeli, z deklamacijami, petjem in nagovorom.

Sedaj sta imela kovač Štefej in tesar Jožek dosti dela. Kajti časa je bilo malo. Vendar sta vse potrebno pripravila, da se je v nedeljo, 11. t. m., moglo vršiti blagoslavljanje.

Na šmaršco (Martinovo nedeljo) je najprej g. dr. Janko Hornböck, urednik „Nedelje“, ob 9. uri imel peto sv. mašo. Potem smo šli ven iz cerkve k vzhodnemu zvoniku, kjer sta lepo okrašena čakala oba zvana. G. prošt Benetek so ju blagoslovili in posvetili. Med blagoslavljanjem so otroci deklamirali, pevci so peli in godba je igrala; menjaje seveda. Pred blagoslavljanjem sta g. prošt Benetek (v slovenskem) in g. župnik Czermak (v nemškem jeziku) imela lepi pridigi.

In zdaj je prišel čas, ko so zvana potegnili v zvonik, najprej manjšega, potem večjega. To delo je vodil sam tesarski mojster Magnet iz Velikovca. Šlo je brezhibno. V teku dobre pol ure sta bila oba zvana v zvoniku.

Svatinje so prodajale šopke v korist zvonov. V „Encijanovi koči“ pred Kočmarjem

Moške srajce,

v največji izbiri, flanelaste od 8 59.—

BRUNNER

CELOVEC - KLAGENFURT

pa so v isti namen prodajali torte, razno pecivo in likerje.

Za goteje oz. gotce pri zvonovih so bili: pd. Končar in pd. Romnica ter pd. Štrufe in pd. Kočmarica, sestra rajnega g. Lipeja.

Ko sta bila zvonova v zvoniku, je bil v župnišču slovesen obed. Udeležil se ga je tudi zvonar sam, g. Bühl. Med obedom je v nagovoru razložil, zakaj smo morali na zvana tako dolgo čakati in zakaj se je cena tako dvignila. Navzoč je bil tudi g. Eichfels, ki se je tudi mnogo prizadeval, da bi zvana že enkrat dobili.

Zdaj smo vsi nestrno pričakovali, kdaj se bosta nova zvana oglasila. In res, ob treh popoldne sta se oglasila. In bili smo z njunima glasovoma popolnoma zadovoljni.

Nato je bil slovesni blagoslov z zahvalno pesmijo. Vsi 4 zvonovi so peli „Te Deum“.

Bil je res dan, kakor ga je naredil Gospod!

APACE

Kar celo poletje in cela jesen je že skoraj pretekla, odkar se nismo več oglasili v našem listu. Zato pa zdaj in bolj obširno.

Najprej hočemo povedati glede letošnjih pridelkov. Sadju skoraj ni bilo nič, poljski pridelki niso tako uspeli, da bi mogli biti povsem zadovoljni, tudi čebelarji tožijo, da ajda nič ni dala medu pridnim čebelicam. Tako naj se torej potolažimo na prihodnje leto in upamo, da bo prihodnje leto boljše. Vseeno pa moramo biti tudi za letošnjo letino Bogu hvaležni, ker smo vsaj bili obvarovani pred točo, ki bi nam uničila še to, kar smo pridelali.

Ker je letos Sveto leto za domovino in ker več faranov ni moglo na božjo pot, smo si kar doma izbrali en dan za svetoletno odpustke. God sv. Lenarta, našega farnega patrona, je bil tisti slovesni dan za našo faro. Imeli smo tri sv. maše in iz ust č. g. Dobernika smo slišali lepo pridigo o velikem pomenu svetoletnega odpustka. Ljudje so kar pridno prišli k svetim zakramentom, vendar smo še veliko mož in fantov pogrešali pri spovedi in obhajilu. Samo par jih je bilo, ki so spoznali, da svetoletni odpustek velja tudi za možne in fante.

Isti dan predpoldan smo položili v grob pridno krščansko ženo, vdovo, pd. Čapovcovo mater v Hmelšah. Umrla je po kratkem bivanju v celovski bolnici in so jo pripeljali sem iz Celovca na domače pokopališče. Kar trije duhovniki so bili zraven pri njenem pogrebu. Je Bog tako hotel počastiti rajno, ker ga je ljubila.

Kar isti dan popoldan se je na cesti, ki pelje od Rogarja v Borovnici (Freibach) noter v Hmelše, pripetila strašna nesreča. Jožef Jagovc, pd. Kajžer v Hmelšah, in njegova 45 let stara žena sta se z motornim kolesom čisto počasi peljala od pogreba iz Apač domov. Ko prideta do mesta, kjer so ob cesti gonili drvarji hlode, je z veliko naglostjo 35 cm debel hloed pridržal čez cesto in se zaletel vmes med njiju, ju z vso silo zadel in ju vzel čez cesto dol čez breg. Poškodbe obeh so bile tolike, da so ju takoj z rešilnim avtom prepeljali v bolnico v Celovec, kjer je žena po poldrugih urah umrla. Prepeljali so jo na domače pokopališče in jo tu, ob odsotnosti v bolnici ležečega moža položili k zadnjemu počitku ob ogromni udeležbi ljudstva in v prisotnosti dveh duhovnikov. Obe rajni naj v Bogu spita! Čapovcovi in Kajžrovi družini izrekamo najiskrenejše sožalje. Kajžrovemu možu pa še posebej želimo, da bi kmalu toliko okreval, da bi mogel domov k svojim zapuščenim otrokom, ki nimajo več ljube mamice.

MLINCE

(Kovačevi starši)

V zadnji številki „Našega tednika“ smo prinesli poročilo o pokojnem Kovačevem očetu, Antonu Vakovniku iz Mlinč.

Danes prinašamo sliko Kovačevih staršev ob priliki njih zlate poroke, dne 31. julija 1949. — Mati so umrli dne 12. julija 1950, oče pa letos dne 23. oktobra. Bili so starši dvanajstih otrok!

Kovačev oče so bili vsa svoja najboljša moška leta kot izredno delaven mož v ob-

činskem odboru, v šolskem svetu, bili so odbornik pri hranilnici v Dobrli vasi. Vsa leta so se potegovali za pravice teptanega slovenskega naroda na Koroškem. Stali so neomajno kot hrast in tudi v najhujših časih niso klonili. Ko so pod pritiskom Hitlerja vsi — skoraj stoodst. — glasovali za Hitlerja, si je rajni Anton Vakovnik z glasovnico upal glasovati proti njemu. Bil je res jeklen značaj.

Kovačeve starše naj bi si vzeli vsi v zgled in posnemanje!

SPODNJA VESCA

Ako ste hodili zadnje čase od Spodnje Vesce proti Moščenicam, ste gotovo opazili v gozdu malo hišico, to je zbiralnik spodnje-veškega vodovoda.

Pred dvema letoma so se Spodnje-veščani domenili, da si zgradijo vodovod. Ustanovili so vodovodno zadrugo, za predsednika so izvolili Pavla Partla, ki zastopa našo vas tudi v občinskem odboru v Bilčovsu. Tako smo poverili glavno skrb in breme ureditve našega vodovoda v roke vestnega in skrbnega moža. Ta se je poverjene naloge z vso vnemo oprjel in je pričel takoj z delom. Dobil je zveze z vodovodnim uradom v Celovcu, kjer je poizkušal do-

seči primerno podporo. Res se mu je posrečilo, da je bila vloga kmalu ugodno rešena pri deželni vladi v Celovcu, kakor tudi pri zveznem ministrstvu na Dunaju. Dežela je priznala 30 odstotni, država pa 22 odstotni prispevek. Ti odstotki in te obljube prispevkov pa niso ostale samo na papirju, kakor se pri nas žal večkrat dogodi. Denar je bil tudi v resnici nakazan in tako je bilo mogoče začeti z delom.

Nadzorstvo pri vsem delu je spet prevzel naš delavni načelnik zadruga. In res se je posrečilo, da sta bila v pol leta dogotovljena 1000 metrov dolgi cevovod in pa vodni zbiralnik z vsebino 15.000 litrov. To je za naš kraj gotovo izredno velik uspeh. Ker pa so kljub deželni in državni prispevki stroški za posamezne posestnike še silno narasli in bi teh stroškov nikakor ne zmogli, je šel naš načelnik spet na delo. Posrečilo se mu je dobiti še 12 tisoč šilingov.

Dela so v glavnem izvršili posestniki sami, potrebni material je bil nakupljen iz vsot prispevkov in tako smo dobili res moderni vodovod. Ves kraj in vsi prebivalci Spodnje Vesce so hvaležni načelniku zadruga in se mu zahvaljujejo za vso skrb, za ves trud in za vse delo pri gradnji vodovoda. Samo s požrtvovalnim delom vsakega in vseh je bilo mogoče doseči tak uspeh, na katerem bi se mogli številni kraji učiti. Naj bi bil ta uspeh res primer, kaj je mogoče s skupnim in požrtvovalnim delom doseči.

BISTRICA NA ZILJI

V nedeljo, dne 18. novembra, je doživela Bistrica na Zilji pogreb, kakršnega le redko vidi Ziljska dolina. Pokopali smo daleč na okrog znanega trgovca in gostilničarja Antona Achatza, pd. Projevega očeta na Ziljski Bistrici. Pogreb je bil v nedeljo dopoldan in prav zato so se številni znanci tem lažje zbrali na Bistrici, da spremljajo na zadnji poti rajnega Tonija Achatza.

Projeva družina je znana pri Zilji pa tudi izven naše ožje domovine. Anton Achatz je podedoval lepo urejeno gospodarstvo, trgovino in gostilno po svojem očetu. V prvi svetovni vojni, katere se je kot mlad fant udeležil, je bil nevarno ranjen in je izgubil eno oko. Kot ženo je pripeljal na svoj dom pridno gospodinjico iz Blač, ki mu je bila dobra žena in pridna mati štirim otrokom.

Zavratna bolezen pa je gospodarju izpodjedala njegovo zdravje. Hotel se je ohraniti svoji družini in zato se je podal na Dunaj k znanim zdravnikom specialistom. Toda tudi zdravniška umetnost se je celih 6 tednov zaman borila zoper boleznino, ki so po prestani operaciji napadle dobrega Tonija.

Vsa Bistrica se je zgrozila ob žalostni vesti, da je gospod Achatz umrl na Dunaju. Častno so sprejeli rajnega in po stari krščanski navadi molili večer za večerom za njegov dušni pokoj.

Prikljubljen je bil gospod Achatz po svoji družabnosti. Radi smo prihajali v njegovo trgovino in gostilno. Le redko kdo je pisal med zadnjo vojsko svojim številnim znancom toliko pisem in pošiljal na vse fronte pakete kakor on. S ponosom je kazal veliko škatljo s pismi s front. Veliko je skrbel tudi za naše domače pregnane izseljence. Bil je naš domač človek in čutil tudi s svojim ljudstvom.

Dolg je bil pogrebni sprevod. Pred hišo mu je zapel nemški pevski zbor in tudi na grobu, v cerkvi pa so mu zapeli cerkveni pevci. Gospod župnik so se poslovlili od rajnega Achatza v izbranih, globokih in ganljivih besedah.

Domače žalujoče in mnoge sorodnike rajnega Achatza in tudi domačine je nad vse iznenadilo in užalostilo, da rajni naš domačin Anton Achatz na zadnji poti ni bil vreden niti ene domače slovenske besede in niti enega očenaša v domačem jeziku. Imeli smo ta vtis, kakor da bi bili prestavljeni deset let nazaj, ko smo pokopavali naše drage rajne in nismo smeli moliti in peti in govoriti, kakor so nas naučili naši spoštovanj vredni starši in predniki.

Gospod Achatz naj uživa mir pri Bogu, saj se je za to pot v večnost v težki boleznini dobro in resno pripravil. Sorodnikom naše iskreno sožalje.

Za Miklavža in za božič

POZORI! NAJLEPŠE DARILO

Slovenske plošče

za tu- in inozemstvo

Alenka - Ljubljanski nogomet - Kjer narcise cveto - Kodrolažek - Čaj so tiate stozice - Še videli barona Ilpa ura solnce sije - Tri ljubee ljubili - Ta zima že zapuščje nas - Nocoj je ene luštna noč - Krojaček - Kmečki valček - Skoz vas - Moj očka imajo konjička dva - Čez tri gore

Naročite takoj zaloga je majhna!

Kaj moram vedeti za volitve?

V vsakem volilnem prostoru mora biti urejena volilna celica tako, da more vsak volivec v nji izpolniti glasovnico (volilni listek), ako slučajno tega še ni prinesel s seboj in da nato ta listek v kuverto, ne da bi ga mogli pri tem opazovati oni, ki so v volilnem prostoru. V volilni celici morajo biti stol in miza in potrebni pisarniški material.

V posloplju, kjer so volitve in v okolišu, ki ga določi občinski volilni odbor, je prepovedana na dan volitev vsaka volilna propaganda, vsako razdeljevanje letakov in lepakov in vsako zbiranje.

Občinski volilni odbor določi, kdaj se volitve prično in do kdaj trajajo. Zato naj se vsak volivec zanima za ta čas, da ne zamudi volitev. V večjem številu občin bodo volitve zaključene že opoldne ali kmalu popoldne. Zato pojdite na volišče čim prej, vsekakor pa takoj po maši, nato pa opozorite na veliko važnost volitev tudi one, ki mogoče še premisslujejo ali bi šli volit in koga bi volili.

V vsakem volilnem prostoru more imeti vsaka stranka svoje zaupnike — volilne priče. Ti volilni zaupniki naj sproti obveščajo naše zaupnike, koliko naših volivcev še ni volilo.

Na volišče in v volilni prostor smejo po-

leg članov volilne komisije in morebitnih uradnih oseb samo volivci, ki pa morajo takoj, ko so glasovnico oddali, volišče zapustiti.

Ko vstopi volivec v volilni prostor, imenuje svoje ime in dokaže resničnost svoje osebnosti s potrebnimi izkaznicami (identitetna izkaznica, krstni ali poročni list, domovnica, spričevala in podobno), ako volilna komisija to smatra kot potrebno. Oni, ki volijo za pravne osebe, morajo imeti pooblastilo, ki ga oddajo volilni komisiji.

Nato dobi volivec volilno kuverto, vstopi v volilno celico, kjer da glasovnico „Kmečke gospodarske zveze“ v kuverto, gre iz celice in odda kuverto predsedniku volilne komisije. Ako slučajno kak volivec ne bi imel glasovnice „Kmečke gospodarske zveze“, naj zahteva od predsednika volilne komisije uradne prazne glasovnice. Na vse tri glasovnice napišite nato v celici: „Kmečka gospodarska zveza — Bauernwirtschaftsbund“ in jih dajte v kuverto.

Da ni treba volivcem pisati glasovnic, naj vsak že preje vzame s seboj glasovnico z napisom „Kmečka gospodarska zveza“. Vedeti pa je treba, da mora oddati vsak volivec tri glasovnice, eno za krajevni kmečki odbor, eno za okrajno kmečko zbornico in eno za deželno kmetijsko zbornico.

KDOR JE ZA PRAVICO IN ENAKOPRAVNOST, VOLI DNE 25. NOVEMBRA KANDIDATE „KMEČKE GOSPODARSKE ZVEZE“.

Teden pred volitvami

Zadnjo soboto in nedeljo pred volitvami v Kmetijsko zbornico je priredila „Kmečka gospodarska zveza“ večje število zelo uspešnih zborovanj. Vsa ta zborovanja, ki so bila dobro obiskana, kažejo veliko zanimanje naših kmetovalcev za volitve, kažejo pa tudi, da se kmetje zavedajo svoje pravice in svoje dolžnosti. Enodušna volja vseh je namreč, da volijo v nedeljo le one kandidate in ono skupino, ki jim daje zagotovilo, da naši kraji ne bodo več tako mačehovsko zapostavljeni kakor so bili doslej. Tako zagotovilo pa dajejo samo kandidati „Kmečke gospodarske zveze“.

Zaradi pomanjkanja prostora moremo primesti le popolnoma kratka poročila o teh zborovanjih „Kmečke gospodarske zveze“.

Št. Lenart pri sedmih studencih

Dne 17. novembra je bil sestanek vaških zaupnikov v Št. Lenartu pri sedmih studencih, na katerem sta Pranger, Janez Mertel iz Zmotič in dr. Jožko Tischler pojasnila pomen in okoliščine volitev v Kmetijsko zbornico.

Vogrčec

V nedeljo dopoldne je bilo volilno zborovanje pri škofu v Vogrčah. Ob dobri udeležbi tamošnjih volivcev je govoril predsednik Narodnega sveta koroških Slo-

ki morejo z lastno krmo rediti svinje. Ti ukrepi bodo hudo prizadejali malega človeka, ki si je sedaj poskušal vzrediti vsaj za svojo družino po enega prašiča. Na drugi strani bi bila vsa južna Koroška po takih ukrepih močno prizadeta, ker je prašič danes za večino kmetov edini vir dohodkov in predvsem vir denarja za umetna gnojila. Če ti dohodki odpadejo, bo seve zopet manj krme in tudi manj mleka. Tako ima navidezno malenkosten gospodarski ukrep lahko dalekosežne posledice v vsem kmetovanju.

Nato je govoril nositelj liste Kmečke gospodarske zveze za velikovski okraj, Miha Kačnik, pd. Joger iz Škocijana. Iz svoje bogate izkušnje je kmetom nakazal važnost dobrih kmečkih zastopnikov tako v občini, kakor tudi v okraju. Bil je dolga leta cenilec in zastopnik kmetov v komisiji za oddajo in je imel tako priliko neposrednega vpogleda. Ravno v občini Blato je imel priliko vrsti kmetov pomagati, ko so jih domačini naznanjevali pri oblasti, da sabotirajo oddajo. Kot predsednik kmečkega odbora za škocijansko občino je moral tudi skozi leta na posvetovanjih kmečkih zastopnikov iz raznih občin ugotoviti, da se teh posvetovanj kmetje oziroma kmečki zastopniki iz raznih občin niti udeleževali niso in tako so seve ostale občine popolnoma nepoučene, kaj se do-

NE VOLI STRANK, KI SO KRIVE ZAPOSTAVLJANJA IN OSKODOVANJA TVOJEGA GOSPODARSTVA — VOLI „KMEČKO GOSPODARSKO ZVEZO“.

vencev, dr. Jožko Tischler, o nalogah Kmetijske zbornice in predvsem naglasil troje važnih delokrogov in sicer:

1. Določevanje osnove za zemljiški davek skupno s finančnim uradom;

2. predlaganje in zastopanje cen kmečkim pridelkom;

3. zastopanje kmetov v slučaju prisilne oddaje kmečkih pridelkov, kar ja stoji zopet pred vrati naših gospodarskih prilik.

Ze imenovani trije primeri tako nazorno kažejo, kako važno in kako nujno je, da dobi predvsem tudi južni del dežele svoje zastopnike v Kmetijski zbornici in njenih podorganizacijah v okraju in občini. Le-če bodo tam delovali možje, ki uživajo polno zaupanje domačega prebivalstva, bodo kmetje našli tam tudi polno oporo in pomoč.

Do sedaj moremo ugotoviti le eno, da je bil južni del dežele pri vseh gospodarskih podporah na zadnjem mestu, pri oddaji in tudi pri davkih pa na ta del dežele niso pozabili.

Pozorno je treba zasledovati najnovejše ukrepe okoli svinjereje. Pri nastalem pomanjkanju koruze bo po vsej verjetnosti svinjereja omejena in sicer na one kmete,

gaja, kje in kdaj je treba prositi in kake so gospodarske subvencije. Ti primeri jasno kažejo nujno potrebo po sposobnih in požrtvovalnih zastopnikih kmečkih interesov.

Dob

V nedeljo popoldne sta ista dva govornika govorila na zborovanju pri Zlindru v Dobu. V živahnem razgovoru so pokazali zborovalci veliko zanimanje za odločitev dne 25. novembra.

Zvabek

Dopoldne se je vršilo zborovanje v Zvabeku, kjer je živnozdravnik, dr. Luka Sienčnik, zborovalcem pokazal nujnost vsestranskih priprav za volitve v Kmetijsko zbornico. Naglasil je prav posebno, da nasprotne stranke nimajo zastopnikov, katerim bi mogli v južnem delu po dosedanjih izkušnjah izreči svoje zaupanje.

Borovje

Popoldne je dr. Luka Sienčnik govoril v Borovju v libeliški občini. Lahko ugotovimo, da je bilo zanimanje na vseh zborovanjih izredno dobro in so se zborovalci povsod udeleževali živahnega razgovora in stavili različna vprašanja.

ZELEZNA KAPLA

Zadnjo nedeljo je tudi pri nas imela „Kmečka gospodarska zveza“ svoje volilno zborovanje. Mnogi se trudijo, da bi dobili naše glasove. Kar sta nam povedala govornika, to je bila trda resnica, katere se drugi govorniki pač izogibajo, ker imajo sami „masla“ na glavi! Ko smo torej to nedeljo sedeli pri Kolerju, se kar nismo mogli načuditi, da so dosedaj gospodarili v Kmetijski zbornici tako v našo škodo. Ravno mi, gorski kmetje, smo vendar pomoči najbolj potrebni in so nam to tudi vedno pripovedovali gospodje v Kucherhofu v Celovcu. A kaj so storili za nas? Številke, ki jih je nam povedal govornik, izpričujejo naravnost vnebovpijočo krivico za naše kraje. Tam, kjer so doma dosedanji odločujoči mogotci, to je v Feldkirchnu, Wolfsbergu ali Šmohorju, so se porazgubili tudi milijoni subvencij in podpor.

„KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA“ JE ZA GOSPODARSKI IN KULTURNI NAPREDEK NAŠIH VASI — MISLI NA TO 25. NOVEMBRA.

Zato mora pač za nas res veljati: dobiti moramo na odgovorno mesto v zbornico svoje domače ljudi, ki so z nami vredni kmetje in bodo gledali končno tudi na naše zapostavljene kraje! Časi so hudi! Če bi res prišlo, kot nekateri napovedujejo, zopet do prisilnih oddaj in nakaznic, tedaj nas bodo izžemali neznosno, če ne bomo imeli svojih domačih zastopnikov. Vse druge stranke pa nimajo na vidnih mestih kandidatov kmetov iz naših krajev! „Gutsbesitzerji“ in „Verwalterji“ pa niso zastopniki naš kmetov, katerim poklic dnevno dela žuljave roke.

Ker to vse vemo, smo torej sklenili, da v nedeljo, dne 25. t. m., kapelški grabni ne bodo dali glasov drugim kot kandidatom „Kmečke gospodarske zveze“. Ta je postavila na vidno mesto našega domačega kandidata. Za lastno kožo se nam gre, zato ne bo ostal doma tudi ob slabem vremenu niti en „havchar“ nel!

Na Radišah

so za minulo nedeljo bila napovedana kar tri zborovanja. Medtem, ko je Arbeitsbauernbund samo hotel zborovati in je Kärntner Bauernbund v poznih popoldan-

„KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA“ NE ZASTOPA PAPIRNATIH PROGRAMOV, AMPAK POSTENE ROKE, DOMAČE SRCE IN TREZNE GLAVE. — ZATO SE JI PRIDRUŽI DNE 25. NOVEMBRA 1951 TUDI TI!

skih urah pobiral le še ostanek, se je na zborovanju „Kmečke gospodarske zveze“ zbralo preko 40 radiških kmetov. Govornik, nosilec liste „Kmečke gospodarske zveze“, Janko Ogris iz Bilčovsa, ki prihaja med nas kot človek in sotrpini, je govoril v spodbudnih, domačih in razumljivih besedah. Hoteli so, da bi jim še govoril in da bi se pogovorili o vsem, kar jih tači in mori. Tri ure so zborovali in se oglašali k besedi radiški kmetje.

Zadnji teden je očitno pokazal, kako enotno vse tri vladne koroške stranke hočejo od nas le glasove, kandidate pa da-

Kmetje, izseljenci!

Nacistični mogotci v deželi, po okrajih in občinah so nam prizadejali milijonsko, dosedaj še vedno neoparvano škodo. Še vedno smo v deželi gospodarsko najbolj oskodovalni del kmečkega ljudstva.

V nedeljo, dne 25. novembra, bomo tudi mi šli na volišče, da damo svoj glas za tistega, ki naj v naslednjih petih letih v krajevnem kmečkem odboru, v okrajni kmečki zbornici in v kmetijski zbornici zastopa naše interese in se bori za popolno popravno nam vsem prizadejane škode.

Sotrpinka, sotrpini!

Razen „Kmečke gospodarske zveze“ nima nobena od strank, ki so postavile za te volitve svoje kandidate, kandidatov iz naših vrst. Zato se tudi nobena za naše zahteve in prošnje ne bo zavzela. „Kärntner Bauernbund“ in „Unabhängige Bauern-

jevo severnim nemškim krajem. Kdor še želi razmer in vihere, ki je šla preko naše zemlje v letih 1938 — 1945, ta naj voli Unabhängige Bauernschaft, Kärntner Bauernbund in Arbeitsbauernbund. Kdor pa je za enakopravnost in pravico, ta bo volil „Kmečko gospodarsko zvezo“.

V Hodišah

Pri nas je moral Kärntner Bauernbund sklicati dve zborovanji in njegovi agitatorji so napeli vse sile, da so dobili 8 ljudi na zborovanje. Na našem zborovanju, kjer je o Kmečki gospodarski zvezi govoril Lovro Kramer iz Škofič, se je zbralo okoli 30 kmetov. Vsi so soglašali z mislijo govornika, da moramo napeti v „Kmečki gospodarski zvezi“ vse sile, da napravimo ob teh volitvah odločilen korak naprej k organizaciji takšnega združenja kmetov, kjer se pravica ne bo več delila po strankarski pripadnosti, temveč po tem, kar je cilj in za-

teva nas vseh: enodušnost in enakopravnost vseh, ki sami obdelujejo svojo zemljo. Zato bomo vsi dali svoje glasove „Kmečki gospodarski zvezi“!

Slovenji Plajberk

Okrog 35 kmetov je bilo zbranih in so s pozornostjo poslušali jednat in prepričljiv govor Mirka Kumra z Blata. Iz izvajanj našega govornika je lahko vsak spoznal, kako zmotno je domišljanje, da nam bo pomagala kaka stranka celovške gospode, ki meče vsem našim krajem samo polena pod noge, kandidate pa si izbira in pomoč daje samo v nemških krajih. V Celovcu moramo zastaviti vsi svoj kijec in razbiti strankarske komande v našem kmečkem zastopstvu. Vsi moramo s svojim glasom doprinesiti, da dobimo s „Kmečko gospodarsko zvezo“ odgovarjajoče število svojih zastopnikov v okrajno in deželno kmečko zbornico.

Na Obirskem

je govoril kandidat za Kmetijsko zbornico, Šentjakobčan Janko Janežič. Veliko število zborovalcev je prisluhnilo, ko je poudaril, da moramo za nedeljo izbirati med glasovnicami le na vprašanje: Kdo je še vreden

našega zaupanja in kdo nam kaže pot k zacelitvi nastalih ran po naših vaseh, kdo hoče doseči, da bomo vsi enakopravni in dovolj močni, da se nobenemu ne bo treba za vsako vrečo cementa plaziti po kolenih za gospodo in prositi za moderno miloščino „subvencijo“ in da bomo sami zastopali naše skupne zahteve tako, da se bo ob tem tudi v našem gospodarstvu pričelo obračati na boljše. Da bi to dosegli, smo se združili za te volitve v Kmečko gospodarsko zvezo. Vse druge stranke so nas bridko razočarale. Zato danes izbira ni več težka: Naša glasovnica je glasovnica „Kmečke gospodarske zveze“.

schaft' imata v svojih vrstah in med kandidati bivše naciste.

Kmečka gospodarska zveza ima za kandidate v krajevne kmečke odbore, okrajne kmečke odbore in v Kmetijsko zbornico naše vidne odbornike in člane. Prvi kandidat „Kmečke gospodarske zveze“ za Kmetijsko zbornico je naš sotrpini, Janko Ogris iz Bilčovsa.

Zato bomo vsi izseljenci volili Kmečko gospodarsko zvezo — Bauern-Wirtschaftsbund. Volili bomo može, ki so z nami trpeli in ki so v času trpljenja kovali vezi naše nerazdružljivosti.

Manifestirajmo našo skupnost, nerazdružljivost in enotnost z glasovnico, ki nosi napis

„Kmečka gospodarska zveza — Bauernwirtschaftsbund“.

Glavni odbor

KDO BO KRIV, AKO NAŠI KRAJI NE BODO IMELI ZASTOPNIKOV V KMETIJSKI ZBORNICI? — ONI, KI BO VOLIL DNE 25. NOVEMBRA KÄRNTNER BAUERNBUND ALI ARBEITSBAUERNBUND ALI UNABHÄNGIGE BAUERNSCHAFT. — VSE TE SKUPINE IMAJO MED PRVIMI OSMIMI KANDIDATI (IN NAJVEČ TOLIKO BO TUDI NAJMOČNEJŠA SKUPINA MOGLA DOBITI MANDATOV V KMET. ZBORNICI) SAMO PO ENEGA KANDIDATA IZ JUŽNEGA DELA KOROŠKE, KI IMA PO STEVILU VOLIVCEV PRAVICO DO OSEM ZASTOPNIKOV.

VOLITE ZATO LE „KMEČKO GOSPODARSKO ZVEZO“.

Novi zvonovi v Selah

Radovedno in z občudovanjem so se zbirali v četrtek, 15. novembra, v Celovcu ljudje okoli dveh ovenčanih tovornih avtomobilov, ki sta imela natovorjene tri lesketajoče se zvonove. Še bolj nestrpno pa jih je isti popoldan pričakovala v Selah pred občinsko hišo množica mladih in starejših faranov, da jih slovesno sprejme. Ko sta privozila Kališnikov in Hajnžičev avto v vas in smo zagledali mogočni veliki zvon ter njegova manjša bratca, se je vseh polastilo veselo navdušenje in ganotje in v poždrav jim je zasvirala godba, zapeli mešani zbori, moški in otroški zbor, dobrodošlico so jim izrekli deklica in deček ter domači župnik.

Pred cerkvijo je bilo treba zvonove z avtov preložiti na voz in jih čez stopnice prepeljati na pokopališče, tam pa preložiti na pripravljeno stojalo. Vse to so izvršili domači fantje in možje.

Zdaj je vse težko čakalo nedelje. Lepo vreme zadnjih dni je obetalo številno udeležbo ob slovesnosti posvečenja zvonov. In res je prihitelo ta dan k cerkvi iz fare vse, kar je moglo od doma, pa tudi iz sosednjih župnij, celo iz Celovca in Radiš smo opazili udeležence. Cerkvene obrede je opravil mil. g. prošt Anton Benetek iz Tinj ob asistenci domačih dveh gospodov in g. Nandeta Babnika, ki biva tu na dopustu. V pridigi je orisal g. prošt, kako podobno je opravilo zvonov in dušnega pastirja.

Zvonovi so bronasti in tehtajo: največji 1195 kg (ton Dis), drugi 473 kg (ton As), tretji 342 kg (ton B). Vlila jih je livarna Bühl v Häring-u na Tirolskem. Prvi nosi podobo Kristusa Kralja, Device Marije in farnega patrona sv. Urha z napisom: „Kristus kralj, Kristus zmaguj“; „Marija vnebovzeta, dvigaj k sebi srca vneta“; „Sv. Urh, naš farni patron, miru in ljubezni glasnik je tvoj zvon“.

Drugi zvon nosi podobo sv. Florijana in napis: „Sv. Florijan, varuj nas časnega in večnega ognja!“ in sv. Notburga z napisom: „Sveta Notburga, blagoslavljalj naše delo!“

Tretji zvon nosi podobo sv. Heme in sv. Cirila in Metoda z napisom: „Sv. Hema, prosí za nas!“ in „Sv. Ciril in Metod, čuvajta naš verni rod!“ Na vsakem zvonu je tudi ime livarne in označba časa: „Sveto leto v domovini 1951.“

Botri novim zvonovom niso posamezniki, marveč vsi farani in sicer velikemu vsi možje, srednjemu vse žene, manjšemu mladina. Zato so se že od začetka obredov dalje pomikale vrste teh botrov in botric okoli cerkve in potem mimo zvonov, vsak-

do je daroval vnovič svoj prispevek in udaril s lesenim kladivom po zvonovih. Vmes sta dovršeno prepevala prenovljena pevška zbor pod vodstvom g. kaplana Ropasa. Ljubko je izrekla pozdrav zvonovom mladenka Husova Hema. Ko pa so se zvonovi dvigali v stolp, je godba igrala primerne pesmi. Vse priprave in dviganje zvonov so izvedli domačini pod spretnim in preudarnim vodstvom mizarskega mojstra Petra Hribernika iz Slov. Plajberka,

Pri nas na Koroškem

(Nadaljevanje s 5. strani)

ŠMARJETA V ROZU

V nedeljo, dne 2. decembra, nastopi farna mladina na odru farnega doma z igro „Elizabeta“ in vabi vse ljubitelje versko-vzgojne prireditve. Izkupiček je namenjen dobavi novih zvonov, ki so nam obljubljeni za prvi teden decembra. Predvidoma jih bomo blagoslovili v nedeljo, dne 9. decembra.

RINKOLŠKE RUTE

Vavtinov Jozef se je oženil. Nevesto je dobil v Plajberku, kjer Jozef dela v rudokopu. Civilno poroko so opravili v Plajberku, cerkveno pa v Selah, kjer ju je zvezal za življenjsko pot ženinov stric, č. gospod župnik A. Vauti. In nazadnje so imeli še doma malo gostijo.

Gospod Visočnik iz Pliberka je začel naše „grobje“ mleti, da bomo imeli gramoz za cesto, katero sedaj popravljamo pristojni oddelek deželne vlade skozi Dobrovo proti Sinči vasi.

RINKOLE

Zopet se je podal en naš posestnik v zakonski jarem. Bil je to Hribernik, Jozef Planinšek. Nevesto si je izbral v dobrolski fari, v Goselni vasi. Je to Micka Škof, ki jo prav pristržno pozdravljamo v naši sredi in upamo, da se bo prav srečno počutila med nami.

Naša pota prav pridno popravljamo, nekaj za denar, nekaj pa kar zastoj. Tako bomo napravili lepo cesto, da nas bodo še razni gospodje s svojimi ali pa uradnimi avtomobili lahko obiskovali.

Skozi Dobrovo v Šmihel pa je taka pot, da naj se je Bog usmili, naši merodajni in odločujoči se je namreč ne morejo ali pa nočejo. Prosimo pomoči pri domači občini, toda nobene pomoči od nikoder. Pa ima tam v bistriški občini večino socialistična stranka, ki se drugače prav rada baha, da ima vedno razumevanje za revne

ki je isto delo opravil spomladi v Plajberku. Pa tudi pet parov naših fantov in deklet, oblečenih v slovenske narodne noše, so vneto sodelovali s prodajo znakov in spominskih razglednic.

Težko so ljudje pričakovali, kdaj se zvonovi oglasijo. Pozno popoldne se je mali že oglasil, večernico pa je mogočno označil veliki in potem so peli, peli, mi pa poslušali, poslušali...

Nikomur ni žal, da je prispeval za zvonove. Pred vojno smo imeli le tri, zdaj jih imamo štiri in ti pojo mnogo bolj ubrano kot prej. V čast bodo selški fari, pa tudi livarni, kjer so se rodili.

Ljudi. Kdo pa še danes hodi peš, kakor samo kmečko ljudstvo. Zakaj nas torej tako zapostavljate. Zeleli bi samo — četudi drugače nismo ravno škodoželjni — da bi šel ali pa da bi se peljal po tej poti kak delavski zastopnik ali pa tudi sam gospod deželni glavar. Če bi videl in skusil to pot — bi g. glavar gotovo „pohvalil“ svoje, ker tako skrbijo za delovno ljudstvo in za člane svojega „Arbeitsbauernbunda“.

Naša cerkva pa je sedaj precej osamljena, odkar nas je zapustila organistinja Marica, ki je šla v št. Rupert k šolskim sestram, da se tam nauči kuharskih umetnosti.

Lovci sedaj pridno preganjajo divjačino, ki nam toliko škode naredi. Zajcev in tudi lisic so že precej postrelili, srn se pa najbrž bojijo ali pa jih nočejo streljati ali pa jih mogoče tudi ne smejo. Še vrane naj bi postrelili, ki nam toliko škode delajo.

RUDA — GORENČE

(volilna zborovanja)

Ko poročamo na 6. strani o uspehih zborovanjih „Kmečke gospodarske zveze“, hočemo omeniti še zborovanje skupine „Unabhängige Bauernschaft“ in socialističnega „Arbeitsbauernbunda“ v ruški občini.

Dne 17. t. m. zvečer je bilo volilno zborovanje, ki ga je priredila takozvana Zveza neodvisnih (VdU ali Unabhängige Bauernschaft). Zborovanje je bilo pri Fau-u v Gorenčah. Na zborovanju — če se sme tako imenovati — je govoril neki nemeščenez iz suškega grada. V govoru je predvsem močno napadel SPÖ in pa ÖVP. Je že vedel zakaj, saj so v deželni vladi skupaj, se morajo že dobro poznati. Po udarjal je, da sta pač ti dve stranki krivi krivičnega razdeljevanja denarja in da so porabili šest milijonov šilingov za obnovo in dograditev „Musiksäle“ v Celovcu in en milijon šilingov je dobila „Kelag“, da pokupi male elektrarne.

VSE ZA MIKLAVZA!
Pri **CHIODI & KASSIG**
Celovec, Benediktinerplatz 7 (Marktplatz),
kupite po globoko znižanih cenah vso
steljnino, flanelaste in bele rjuhe, molino,
kovrte, gradl za modroce, lepo flanelo in
barhent. Govorimo slovensko.

Zelo neprijetno je bilo govorniku vprašanje domačina Štefana Markla, zakaj so vse tri koroške vladne stranke pri zadnjih volitvah postavile kandidate tako, da so bili izvoljeni samo kandidati iz severnega dela dežele in so vsled tega tekle tudi subvencije in ostali krediti v severni del dežele. Tako je bil južni del dežele močno prikrajšan. To so je čutilo tudi v Gorenčah, kjer je bilo obljubljenih 50% subvencije za napeljavo elektrike. Sedaj pa so šli milijoni za glasbene dvorane in za nakup malih elektrarn, Gorenče pa so dobile komaj nekaj posojila, o subvenciji pa ni nobenega glasu več.

V nedeljo navrh je bilo popoldne v Srednji vasi pri Temelnu zborovanje socialističnega „Arbeitsbauernbunda“. Napovedan je bil kot govornik dež. poslanec Traunig, prišel pa je na zborovanje glavni urednik dnevnika „Neue Zeit“, g. Blatnik. Na povabilo ruškega župana je prišel na zborovanje tudi Simen Gros iz št. Petra, ki je drugi kandidat na socialistični okrajni listi. Ta je tudi bil prvi govornik. Govoril pa je najprej nemeško in nato šele slovensko. Poudaril je, da se je pridružil „Arbeitsbauernbundu“ za volitve v krajevni kmečki odbor, ker bi drugače pač težko bil izvoljen. Posebej pa je poudaril, naj za okraj in za deželo vsak voli kakor hoče.

Glavni urednik g. Blatnik je seveda močno udrihal po ÖVP zaradi nepravilne razdelitve Marshallove pomoči. Pozabil pa je omeniti, da je socialistični podpredsednik v kmetijski zbornici, Josef Steiner, tudi glasoval za tako razdelitev in je tudi pozabil omeniti, da imajo socialisti pri deželni vladi naravnost nalogo, da nadzirajo razdelitev denarja pri kmetijski zbornici, pa se vsa leta niso spomnili na to. Šele sedaj, pred volitvami, so zagnali tak kritik.

Tudi sedaj je bilo govornikom neprijetno, ko se je javil k besedi domačin Štefan Markl in dejal, da je „Arbeitsbauernbund“ sicer lepo poslikan ščit, za katerim pa stoji deželno vodstvo socialistične stranke. Ta pa nima za nas nobenega interesa in nobenega srca.

Kako pride v agitacijo za volitve v kmetijsko zbornico tudi socialistična pohvala jugoslovanskemu maršalu Titu, poslušalci niso mogli razumeti. Niso namreč vedeli, ali je postal Tito koroški socialist ali pa so postali koroški socialisti jugoslovanski komunisti.

Pezilo - nogavice - pletenine - volna

OD NEKDAJ POCENI PRI

SPERDIN

CELOVEC - KLAGENFURT

Spisal: J. SIMON BAAR

GOLOBČEK

Poslovenil: ALOJZIJ NEMEC
41. nadaljevanje

„Dvojne rokave dobimo obenem z župnijo. Ovratnik pa mi je čuk preskrbel, veš, prijatelj Souček se je mudil pri meni v župnišču na počitnicah in, ko je postal kanonik, mi je to pri gospodu škofu izprosil. Zaradi tega se name ne srdi, rokave in ovratnik dobi pri nas sleherni, marsikateri postane celo notar ali vikar ali kanonik in nosi zlat prstan in zlato verižico okoli vratu.“

„Hm. Lepo! Zelo lepo!“ se pohujšuje sveti Peter.

„Jaz sem samo podeželski župnik,“ se je razvnel Holoubek čim dalje tem bolj, „čepim v svoji župniji za vetrom, pasem svojo čredo, kakor morem, grebem v tem vinogradu v potu obraza ne za svetno slavo in hvalo, ampak zato, ker jo ljubim. Le pogledj v šematizem, koliko mojih sošolcev —“

„Čakaj, povej mi no, kaj je šematizem?“
„Za božjo voljo, ti niti ne veš, kaj je šematizem? Katalog?“

„Ne vem.“

„To je nekak seznam vseh kaplanov, katehetov, župnikov, vikarjev, dekanov, kanonikov, redovnikov in redovnic. Postavimo, nekaj takega, kakor imate tu — če smem temu primerjati — litanije vseh svetnikov.“

„Dobro, pripoveduj dalje.“

„Kje sem že nehal? Ze vem! V šematizmu

bi torej videl, da je na primer moj sošolec — rekli smo mu vojak — Sochor, Frančišek Sochor mu je ime — končno postal na ordinariatu generalni vikar, niti poznal ga nisem, ko sem moral z njim govoriti, ta je bil drugače napravljen in imenitno oblečen, počesan in odišavljen. Kar do zemlje sem se mu priklonil, spoštljivo mu poljubil roko in mu rekel „reverendissime“.

„In ti je to dopustil?“ je skočil sveti Peter vročekrvno Holoubku v besedo.

„Kaj še! Takoj se je zadržal name: Osel, od kod pa ste? Ali ne veste, da se meni reče „illustrissime“?“

„I, buzaronal! Osel ti je rekel?“ se je veselo nasmehnil svetnik, „to se ti je zelo dobrikal, osle imamo tudi v nebesih, tistega, ki je na njem Učenik pobegnil v Egipt, in tistega, ki je na njem jezdit v Jeruzalem, in tebe. Toda takovih — kako se jim že pravi?“

„Illustrissimus, prosim, eximius, amplissimus, reverendissimus...“ je bruhal iz sebe Holoubek zelo potolažen, da tudi sveti Peter rabi kletvico „buzarona“.

„Kje neki ljudje jemljejo take besede in zakaj?“ se je čudil sveti Peter. „Ko bi se moral vrniti na svet, saj ne bi znal z njimi govoriti.“

„Seveda bi vedel. Najprej bi si seveda moral kupiti kakšen priročnik, morda Eichnerjev jus, ali starega Borovega v anti-kvriatu, danes se dobi za nekaj grošev, in predvsem bi se moral temeljito naguliti najvažnejši odstavci v pravu: naslovi duhovnih in svetnih oseb.“

„Kako pa so župljani tebi rekli?“

„Čisto preprosto! Povsem preprosto! Prečastiti gospod.“

„Čisto preprosto!“ je lomil svetnik roke, „in ti si to pustil?“

„I, zakaj pa ne?“ se je zavzel čudil Holoubek.

„Nesrečnež! Kaj ne čutiš roganja? Kaj ne veš, da se vendar reče samo božjemu Telesu prečastiti zakrament. In kaj si ti proti temu?“

„Črv! Prah! Grešnik!“ potrto jeclja skrušeni Holoubek, pa spet se ohrabri, pogum mu zraste in poln odkritosrčnega kesanja vpraša. „Toda povej mi, sveti Peter, kako nte naj torej ljudje nagovarjajo?“ in kar na jok mu je že šlo zaradi žalosti.

„In še vprašaj?“ se je zavzemal svetnik. „Kaj ne bereš v svetem pismu, kako smo se mi nazivali? Pavel imenuje sebe v svojih listih dediča, služabnika in jetnika Jezusa Kristusa, ostale pa kliče bodisi za brata, sestro, pomočnika ali tovariša, sina ali sobojevnika. Tebe naj zovejo bodisi starešina ali kar očeta.“

„Da, to bi bilo lepo!“ takoj soglašala Holoubek.

„Toda ti si ošaben in zato tudi nepokoren,“ se resno razvnela dalje sv. Peter in Holoubek vidi, da drži v rokah neko knjigo in obrača v njej liste, „že v semenišču si lagal in goljufal.“

„Tega menda ne, prosim,“ se je negotovo postavil Holoubek v bran.

„Ne segaj mi v besedo, sicer ne bova prišla do konca, čas hiti, kmalu se moraš vrniti dol na svet, da preprečiš veliko zlo. Ta knjiga življenja ne laže, premagaj svojo ošabnost in pokorno poslušaj,“ je strogo naročil svetnik, „da boš torej verjel, spomni se le, kdo ni oddal tiste dvajsetice pri

darovanju na cvetno nedeljo v stolnici?“

„Čuk me je zapeljal.“

„Molči, grešnik, ne večaj svoje krivde. Kdo pa je pel v semenišču pri vesperah v himni namesto „iste confessor“ — „tisti profesor“.“

„Vsega tega je Čuk kriv.“

„Čuk. Vse samo Čuk! Kdo pa je pripovedoval to lahkomišelnost markovskemu župniku, tako da se odsihdob pri brevirju vedno zasmeje, kadar pride na vrsto ta himna? Kdo ga je pohujšal, kaj?“

Holoubek se je premagan zgrudil na kolena, udaril se na prsi in skesano zaklical: „Moja prevelika krivda.“

„Ne bereš postne postavbe, popravljaj pastirske liste, izpuščaj v njih cele odstavke,“ je kakor udarci v bičem padalo na ubogega, skrušenega grešnika, „nehvaležen si, neusmiljeno zanemarjaš očeta in mater, nikomur ne pišeš, niti markovskemu župniku ne odgovoriš.“

„Dovolj,“ je kakor udar na zlat zvon zadonel mogočen, a vendar neizrečno sladek glas. „Svet! Svet! Gospod Bog, Sabaot,“ so nekje v dalji zadržano peli nevidni zbori; v Holoubku se je vse zavrtelo naokoli v neslutni blaženosti, mogočna, silna božajoča svetloba se je mehko razlila po njem, padel je na obraz in je s sklenjenimi rokami kakor z vencem ovil glavo. „Zdaj moraš moliti, tako goreče moliti, kakor doslej še nikdar nisi molil,“ si je ukazal in, tresoč se od sreče in strahu kakor list, je začel šepetati: „Oče naš, Zdrava Marija, Verujem,“ in vse molitvice, katerih ga je mamica naučila, ko ji je sedel še v naročju.

(Dalje prihodnjič)

SLOVO OD CVETIC

Kaj, že odhajate, bele neveste,
modro opasane, v spremstvu družic?
Prazna ostajajo okna in ceste,
puste so trate brez cvetnih gredic.

Ljubljenke sonca in jutranje zarje,
večale ste nam lepoto svetišč,
kipe ste zaljšale nam in oltarje,
zlivale vonj po dvoranah med blišč.

Fantom ste šopek na prsi pripete,
ko so prispeli na vas po slovo;
rade ste z venci pri mrtvih bede, le,
z njimi ste legale v hladno zemljo

Zdaj vas preganjajo sape ledene,
burja vas boža in sever s planin;
niso prijazne vam sence meglene,
mračna otožnost jesenskih dolin.

Ne pozabite nas, hčerke pomladi,
tudi če lic vam ugasne sijaj.
Pridite zopet tedaj, ko livadi,
ljubko nasmehne se blaženi maj!
Limbarski

Dobra knjiga

ŠE VEDNO NAJLEPŠE DARILO

Album Koroške	15 šilingov
Križ na gori (Ivan Cankar)	5.-
Rotija (Mauser)	3.-
Sin mrtvega (Mauser)	3.-
Prekleta kri (Mauser)	3.-
Cmokec poskokec (Bazilij)	3.-
Cela kolekcija stane	25 šilingov

Za inozemstvo stane cela kolekcija 2.50 USA dolarjev

Čisti
Dvozvok:
polni okus s prijetnim
vonjem v sozvočju okusa
daje

PEKARNA SEBALD WALTER

Celovec-Klagenfurt, 10. Ootkober Strasse 16.

naznanja cenjenemu občinstvu, da je odprla novo prodajalno v Gabelsbergerstrasse 24 (poleg „Arbeiterkammer“).

Potrudit se bom, nuditi tam svoje izdelke v najboljši kvaliteti.

Slovenske oddaje v radiu

CELOVEC (val 417.2 m)

Oddaje vsak dan od 14.30 do 15.00, ob sobotah od 9.00 do 9.30, ob nedeljah in praznikih od 7.15 do 7.45, v torek in izmenoma vsak drugi četrtek in soboto tudi od 18.30-19.00 ure. — Poročila pri vsaki popoldanski oddaji.

- 25. novembra: Verski govor. — Glasbeni spored.
- 26. novembra: Iz svetovne literature.
- 27. novembra: Zdravniško predavanje. — Zvečer: Vokalni spored: (pojejo domači zbori).
- 28. novembra: Gospodinja.
- 29. novembra: Zaigrano in zapojmo — Zvečer: Ob 100-letnici rojstva skladatelja Hugolina Sattnerja.
- 30. novembra: Pregled svetovnega tiska.
- 1. decembra: Za podeželje.
- 2. decembra: Verski govor. — Venček slovenskih pesmi.

NEW-YORK

(val 19, 25, 31, 49, 251 in 379 m)

Oddaje vsak dan ob 18.—18.15 in od 19.30 do 19.45 (samo val 379).

RADIO VATIKAN

(val 22.55, 31.10, 50.26 in 196 m; ob četrtkih 202 m).

Oddaje vsak četrtek in vsako soboto ob 19. uri.

LJUBLJANA (val 202,1, 212,4, 327,1 m)

Oddaje vsak dan od 5. do 7., od 12. do 15.30 in od 18. do 24. ure, ob nedeljah od 6.30 do 24. ure. — Gospodinjski nasveti vsak torek in petek med glasbenim sporedom od 6.15 do 7. ure, ob torkih tudi ob 13.50. — Kmetijski nasveti ob nedeljah ob 16.50 — Kulturni pregled ob četrtkih ob 14.15 — Zanimivosti iz zdravstva in prirode ob sredah ob 19.40 in ob petkih ob 14.15 — Prireditelji slovenskih narodnih pesmi ob petkih ob 18.00 — Vsak dan ob 22.30 na valu 327,1 m oddaja za inozemstvo.

- 23. XI. ob 13.00: Zanimivosti iz tehnike.
- 17.10: Narodne pesmi.
- 21.20: Slov. komorna glasba.

- 24. XI. ob 15.15: Narodne pesmi.
- 15.30: Zdravniki nam govore.

Käntner Autosalon

Koroški avtosalon

CELOVEC - KLAGENFURT, Herrengasse 10

OTVORJEN!

Prodaja - nakupuje - posreduje

Vam nudi nova in rabljena motorna vozila v vseh cenah

KINO

CELOVEC - KLAGENFURT
STADTTHEATER

Predstave ob 16. in 18. uri, v ponedeljek tudi ob 20. uri.

Od 23. do 26. XI.: „Das Geheimnis der Lady X“
Od 27. do 29. XI.: „Die Maske des Dimitrios“

PRECHTL

Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.30
Od 23. do 29. XI.: „Lassie's Sieg“

BELJAK - VILLACH

BAHNHOFLICHTSPIELE

Predstave ob 12., 14., 16., 18.15 in 20.30, ob nedeljah in praznikih tudi ob 10. uri.
Od 22. do 26. XI.: „Francis“ (ein Esel — Herr General)
Od 27. do 29. XI.: „Rio Grande“

RADIO IN ELEKTRO TRGOVINA
HANS KREUTZ

žarnice, material za inštalacijo, elektro-motorji, lestenci i. t. d. — Radio aparati na obroke.
Celovec, Kramergasse 11. — Tel. 21-73

BEHR - čevlji

Beljak-Villach, Italiener Strasse 17 in Widmannsgasse 43. — Velika izbira čevljskih izdelkov, specialna izdelovalnica smučarskih čevljev in gojzarjev.

Kupujem kože zajcev, lisic, kun, dihurjev itd. po najvišjih cenah, trgovina usnja

HANS BONN

Celovec-Klagenfurt, Osterwitzgasse 4. — Telefon 46-84.

Espresso-delikatese

L. POLENAT

Klagenfurt, Bahnhofstrasse 8 (palača hranilnice) odprt do 2. zjutraj, ob nedeljah odprt od 14. ure popoldne naprej.

Flanelaste športne srajce za gospode, dame in otroke pri

Pichler

Beljak-Villach, Bahnhofstrasse

ZAHVALA

Vsem, ki so našo ljubo mater

MARIJO EINSPIELER

pd. Sransičnico v Stranjah, obč. Zg. Vesca v njeni bolezni obiskovali in jo tolažili v njeni težki bolezni, izrekamo prisrčno zahvalo. Zahvaljujemo se nadalje vsem, ki so naši blagi rajni izkazali zadnjo čast pri njenem pogrebu. V prvi vrsti gre zahvala č.g. župniku Kanaufu iz St. Ilja in Josipu Stihu, župniku v Bilčovsu, za spremstvo pri mrtvaškem sprevedu, potem moškemu pevskemu zboru v Bilčovsu za lepo zapete žalostinke. Prav posebno pa se zahvaljujemo vsem bivšim izseljencem, ki so v tako lepem številu prihiteli, da se poslovijo od svoje nekdanje sotrpinke, ter zvezi slovenskih izseljencev za poklon krasnega venca.

Stranje, dne 14. 11. 1951.

Zaljujoča družina

Vse poljedelske stroje

kosilnice	mline
mlatilnice	za moko in zdrob
čistilnice za žito	grablje za
slamoreznice	konjsko vprego
sadne stiskalnice	izruvače
dizel motorje	za krompir
kakor tudi:	gnojnične črpalke
mlečne centrifuge	električne plotove
stroje za	za pašnike
surovo maslo	električne motorje
	i. t. d.

šivalne stroje nove in rabljene
rabljene že od S. 750.— naprej
Bencinske motorje rabljene (generalno reparirane)

nudi najugodnejše:

MAX TRAUN

Pliberk - Bleiburg, Kumeschg. 14

Glavno zastopstvo AGRIA-univerzalnih strojev, ki sejejo, okopavajo, gnojijo, osipajo, mlatijo, molzejo in prevažajo vse z istim strojem. — Zamenjam ali vzamem v račun tudi rabljene benzin- in dizel-motorje.

MALI OGLASI

Za slabo vreme oblačila vseh vrst za otroke in odrasle, največja izbira, Gummihaus Wiedner, Klagenfurt-Celovec, Bahnhofstrasse 33.

Vse vrste higij. gumijastega blaga Gummihaus Wiedner, Klagenfurt-Celovec, Bahnhofstrasse 33.

"Hisa malega človeka"
popravlja v najmodernejših delavnicah najugodnejše vse popravila radio-aparatur, snema na gramof. plošče, dobavlja vse elektro-material
Radio Schmidt, Celovec-Klagenfurt

Bodi kjerkoli, pij **Schleppe-pivo** povsodi

Kupujte predvsem pri trgovcih, ki oglašajo v našem listu!

List izhaja vsako sredo. — Naroča se pod naslovom „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26. — Cena mesečno 3 šil., letno 36 šil., za inozemstvo 3 dolarje. — Lastnik in izdajatelj Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik dipl. trg. Janko Urank, Celovec, Viktringer Ring 26. — Tisk: „Carinthia“, Celovec, Völkermarkter Ring 25/ Telefonska številka uredništva in uprave 43-58. — Pošta: čekovni urad št. 69.793.